

ÚJ DUNA-ÁGI HÍRADÓ

A Ráckevei
Dunaági
Horgász
Szövetség
hivatalos lapja

A MOHOSZ
TAGSZERVEZETE

10. évfolyam, 2026. évi 1. szám (TAVASZ)
INGYENES

A 2026-os év hala a vágótok

A 2025. év rekordfogásai

A Senki-sziget

Lehalászat az RDHSZ Dömsödi

Tógazdaságában

www.rdhsz.hu

**Csepel Csőhídi versenypálya nagytakarítás 2026. március 7-én.
Köszönjük a Versenysport Bizottság és a 30 fő önkéntes munkáját!
(Fotó: Deme Sándor)**

Tisztelt Olvasó!

Új lendületet vesz a horgászturisztikai ágazatunk a 2026-os esztendőben. Ez a terv! Ennek érdekében mindegyik horgászturisztikai telephelyünkön jelentős fejlesztéseket hajtottunk végre vagy tervezünk elvégezni a közeljövőben. Néhány fejlesztést kiemelünk, ízelítésként, ami a horgászturisztikai tevékenységünkhöz szorosan kapcsolódik.

Hiánypótló, a horgászturisztikai helyszíneinket bemutató prospektust készítettünk és adtuk ki 2026 márciusában, mely a székhelyünkön, horgászturisztikai létesítményeinkben és tagesületeinknél is elérhető lesz, valamint horgászati-horgászturisztikai tematikájú rendezvényekre is magunkkal visszük szóróanyagként.

Csapatainkat három új horgászturisztikai kolléga erősíti: Gál Attila, horgászturisztikai munkatárs és egyben a szigetbecsei Gátörház Horgásztanya telepvezetője, Nagy Milán, a Rózsa-szigeti Horgásztanya telepvezetője, valamint Kürthy András, a Mártoni Horgásztanya telepvezetője. Bízunk benne, hogy új kollégáink a horgászainkkal, vendégeinkkel megtalálják a közös hangot és ők is hozzájárulnak az RDHSZ nyújtotta szolgáltatások színvonalának emeléséhez. Jó munkát kívánunk nekik!

A Magyar Országos Horgász Szövetség az Egységes Horgász-szervezeti Bázispont Fejlesztés Programban országosan, első ütemben (2026.03.31-ig) hét helyszínen létesít bázispontot. A MOHOSZ jövőtől az RDHSZ pályázata is sikeresen zárult, így a saját tulajdonú

rdhsz.hu/hirado

Mártoni Horgásztanya (Szigetszentmárton 1551 hrsz.) horgászturisztikai létesítményünkbe telepíthettük az új horgászturisztikai célokat szolgáló vizesblokk nélküli közösségi teret. Köszönjük a T. MOHOSZ támogatását!

Dr. Udvari Zsolt
főszerkesztő

A 2026-os év hala a vágótok

A Magyar Haltani Társaság által meghirdetett szavazáson az „Év hala” címet 2026-ban a nálunk már ritkaságnak számító vágótok nyerte el. 2025. december 31-én délig beérkezett 2462 szavazat megoszlása alapján a harmadik helyen a folyók paduczonájának névadó faja, a paduc (*Chondrostoma nasus*) végzett 581 szavazattal (23,6%). A második legtöbb voksot a szintén áramlásokkedvelő szilvaorrú keszeg (*Vimba vimba*) szerezte meg, amely összesen 769 szavazatot kapott (31,2%). A voksolók közel fele (1112: 45,2%) a védett vágótokra adta le szavazatát. A vágótok (*Acipenser gueldenstaedtii*) teste nyúlánk, orra rövid és lekerekített. Nevét az erős csontvértetéről kapta. Szája közepesen nagy, négy bajuszszála az orrscúcsához közel ered és rövid, hátrasímtva nem éri el a felső ajkat. Szakirodalmi adatok alapján testhossza akár a 3 métert, tömege az 1 mázsát is elérheti. A régmúlt időkben, amikor még nem akadályozta a nagytestű tokfélék vonulását a Vaskapu Erőmű, rendszeresen úsztak fel a tokfélék a Fekete-tengerből a Dunába és a nagyobb

Hanol Dénes 2023. január 7-én az RSD makádi ezüstparti szakaszán fogott 2,925 kg-os, 66 cm hosszú vágótokja

több horgásztóba is betelepítették, ahol nem érzik jól magukat, melyről a közösségi oldalakra feltöltött fotók is árulkodnak. A vágótok 1988 óta élvez a természetvédelem oltalmát, jelenleg is védett, természetvédelmi értéke egyedenként 50.000 Ft.

mellékfolyókba ívni. Az 1970-es években a dunai nagy erőművek megépülésével azonban vonulási útvonaluk akadályozott, így csak kivételes esetekben tudnak feljutni a magyar Duna-szakaszra. A vágótoknak leírták egy kizárólag folyóvizekben élő változatát is, amely felhagyott a tengerbe történő vándorlással, egész életüket a folyóvizekben töltik. A Magyarország halfaunája (Harka & Sallai, 2025) című könyv alapján az elmúlt 50 évben a Dunából, a Ráckevei (Soroksári)-Dunából és Tiszából ismertek természetesvízi előfordulásai. Biztosra vehető, hogy a fogások nagy része mesterséges kihelyezésekből származik. Sajnálatosan

több horgásztóba is betelepítették, ahol nem érzik jól magukat, melyről a közösségi oldalakra feltöltött fotók is árulkodnak. A vágótok 1988 óta élvez a természetvédelem oltalmát, jelenleg is védett, természetvédelmi értéke egyedenként 50.000 Ft.

(Forrás: MTI Nemzeti Közleménytár)
(Fotó: RDHSZ Rekordlista)

Új Duna-ági Híradó • ISSN 2631-1526 • Megjelenik negyedévenként • Kiadó: Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.) • Felelős kiadó: Dr. Molnár Pál elnök • Honlap: www.rdhsz.hu • Főszerkesztő: Dr. Udvari Zsolt • Szerkesztőbizottság: Béres Attila, Deme Sándor, Gál Attila, Gerendi Zsolt, Kocsis László, Kőszeghy Csaba, Dr. Molnár Pál, Nagy Gábor, Pfeifer Rikárd, Szentjóbby István, Szittnyi Zsolt, Ugrai Zoltán • Nyomda: Inform Kiadó és Nyomda Kft. (2013 Pomáz, Mikszáth K. u. 14.) 2026/15

A 2025. év rekordfogásai

A 2025-ös szezon igazi rekordhal-tűzijáték-
kal örvendeztette meg a Duna-ági horgász-
szokat: 1172 db rekordfogással bővült a tekin-
télyes adatbázis, és egy igazi mérföldkővet is
elértünk tavaly: rögzítettük a Rekordlista 16
éves történetének ötvezredik igazolólapját, év
végére pedig az 5500-at is jócskán meghalad-
tuk. A későn érkező tavasz miatt a szokásosnál
kissé dőcögösebben indult a szezon, ekkor még
nem gondoltuk, hogy a 2024. év fantasztikus
sorozatára is rá fog licitálni kedvenc horgász-
vizünk. A május viszont jócskán behozta az
elmaradást, 228 rekordhallal kishíján sikerült
megismételni a 2023-as év kiugró májusi szá-
mait. A szokásosnál kisebb nyári visszaesést
egy igen eredményes ősz követte sok garan-
tált jegyet érő fogással. Itt már látszott, hogy
erős évet zárunk, csak az volt a kérdés, hogy
mennyivel haladjuk meg a 2024-es eredményt.

A fajok eloszlását megvizsgálva nem lá-
tunk nagy meglepetést: ezúttal is a kapitális
pontyoké volt a főszerep, az 1056 db ponty-
fogás az összes igazolólap bő 90%-át alkotja.
A nagyhalas horgászok másik fő zsákmánya,
az amur fogása kisebb visszaesést mutatott: a
2024-es 90 db-hoz képest tavaly 84 db növé-
nyevőt rögzítettünk. A harmadik legnépesebb
kategória tavaly is a compóké volt, de a 12
rekordfogás jelentősen kevesebb az előző évi
38-nál. A busák közül csak a szabályosan szá-
ba akasztott halakat hitelesítjük, ilyenből kettőt
könyveltünk el, közülük a kisebbik is megha-
ladta a 45 kg-ot. Két ritkán látott békés hal is
érkezett 2025-ben: egy közel két és fél kilós
dévérkeszeget és egy bő kétkilós ezüstkárászt
rögzítettünk. A busákra és az ezüstkárásra
természetesen nem vonatkozik a rekordlistás
visszaengedési kötelezettség.

A rablóhalak közül ezúttal is a csukák a
listavezetők, a tavalyi évben hét krokodillal bő-
vült a rekordlista. Stülöből négyet hitelesítettek
halőreink, három harcsa mellett regisztráltunk
egy közel 5 kg-os balint, és egy igazi különle-
gesség is horogra akadt: a Dömsödi Holt-Du-
nán egy pergetve fogott 1,3 kg-os kősüllőt
jelentettek be, a 16 éves rekordlista második
ilyen halát. Meg kell jegyeznünk, hogy ennél
jóval több kapitális Duna-ági rablóhal-fogás-
ról tudunk, azonban egyre jobban terjed az a
dicséretes szokás, hogy a pergető horgászok
a hal épségének érdekében lemondanak a
jutalom területi jegyről, és nem jelentik be a
rekordméretű ragadozót. Ezúton is köszönjük
horgásztársaink etikos hozzáállását!

2019 óta zajló nagypontyvédelmi progra-
munk keretében tovább folytattuk nagytestű
pontyaink chipes jelölését, az összes eddig
jelöletlen rekordlistás ponty chippel ellátva
úszott tovább. Az elmúlt évben 756 különbö-
ző egyedet regisztráltunk, melyek közül 301
hal 2025-ben kapott először chipet, tehát a
rekordhalak utánpótlása továbbra is folyama-

tos. Tavaly is sok volt a többszörös vissza-
fogás, négy olyan pontyot rögzítettünk, akit
immár tizedszerre hitelesítettek, sőt, egy-egy
12-szeres és 13-szoros rekordhalunk is horog-
ra akadt. A 2025-ös szezon közepén elindult a
ponty-örökbefogadási programunk, tavaly öt
hal kapott nevet, kifogójuk pedig fényképes
oklevéllel lett gazdagabb.

Berényi Antal Tamás, 36,8 kg, 2025.10.13.

Sándor Norbert János, 34 kg, 2025.06.23.

Bálint Tibor, 30,02 kg, 2025.10.31.

Következzenek a 2025. év legnagyobb
rekordfogásai! A bojlis horgászokat a tavalyi
évben a Stefán névre keresztelt matuzsálem
tartotta lázban, ezt a halat 2025-ben kétszer
emelték partra, a két fogás közötti négy hó-
napban közel 3 kg-ot hívza ő lett minden idők
legnagyobb Duna-ági pontya 36,8 kg-os hi-
telesített tömeggel! A Rekordlista első négy
helyét kibérlő óriás hivatalosan az ország leg-
nagyobb természetes vízi pontya, az abszolút
listán mindössze három mesterséges tavi pél-
dány előzi meg. Az RDHSZ egyik új közösségi
stégén akasztott hihetetlen fogás Berényi Antal
Tamás nevéhez fűződik, aki egymagában 40

rekordhalat hitelesítettett tavaly, ezzel behúzta
a mennyiség szerinti első helyet is. Egy naptári
éven belül még senkinek sem sikerült ennyi re-
kordlistás halat fognia! A képzeletbeli dobogó
második helyén is Stefán áll Sándor Norbert
János jóvoltából, aki június utolsó napján kere-
ken 34 kg-os súllyal mérlegelte ezt a gyönyörű
pontyot. Harmadik helyezettünk is meghaladta
a 30 kg-ot, őt Bálint Tibor akasztotta meg, en-
nek a hálnak ez volt a harmadik hitelesítése.

Az amurok kategóriájában is született 30
kg-ot meghaladó fogás, ez a hal veterán rekor-
derünk, Nagy Győző tigrismogyorós szerelék-
ét vette fel, és 20 perces fárasztás után 32,35
kg-ot nyomott a mérlegen. Második helyezett
amurunk egy hölgyhorgász nevéhez fűződik,
Török Bianca Rebeka Angyali-szigeti fogása
29,16 kg-os és 102 cm hosszú volt, és 40 perces
küzdelem után sikerült matrakra tenni. A har-
madik legnagyobb amur Pataki Gyula fogása,
ennek a hálnak a 28,65 kg-os tömege 105 cm-
es hosszal társult.

Nagy Győző, 32,35 kg, 2025.06.15.

Török Bianca Rebeka, 29,16 kg, 2025.07.07.

Pataki Gyula, 28,65 kg, 2025.06.14.

A sok szép compófogás közül a legna-
gyobb a Cseke-szigeti mellékágban kapott rá
Kiss Árpád kukoricás etetésen pupa csalival

felszerelt horgára, ez a hal négy dekával maradt el a garantált jutalomjeggyel járó 3 kg-os tömegtől.

Kiss Árpád, 2,96 kg, 2025.06.01.

A legtermesebb rablóhal természetesen ezúttal is egy harcsa volt: az idén is sok fogással büszkélkedő Siket Máté bojlis szerelékét március közepén egy váratlan vendég, egy 47 kg-os, 167 cm hosszú harcsa vette fel. Talvány sem maradtunk 10 kilót meghaladó süllő nélkül, Bánki Márk Roland gyönyörű 10,69 kg-os tuskeshátúja a Kvassay-zsilipnél rabolt rá egy csónakból felkínált gumihalas pergető szerelékre. Érdekesség, hogy a második és a harmadik helyezett süllő is a felső szakaszon lett hitelesítve, mégpedig egy tapasztalt bojlis horgásztársunk, Leiner Zsolt jóvoltából, aki a téli időszakban pergető botot szokott ragadni. A csukáknál ezúttal elmaradt a 10 pluszos fogás, a tavalyi listát egy 8,89 kg-os 87 cm hosszú tassi példány vezeti, amelyet Balogh Dániel Zoltán csalt egy élő kishallal felkínált horogra. A tavaszi-nyári időszakban nem ritka a bojlis rablóhal fogás, a tavalyi év egyetlen rekordbalinja is így jelentkezett, Jakab László hala 4,77 kg-ot nyomott a mérlegen.

Siket Máté, 47 kg, 2025.03.21.

Bánki Márk Roland, 10,69 kg, 2025.05.26.

Balogh Dániel Zoltán, 8,89 kg, 2025.11.08.

Jakab László, 4,77 kg, 2025.05.10.

Tiszavári Gergő Attila, 1,32 kg, 2025.01.31.

A 2025-ös év rekorderei közül 74 fő szerzett jogot a garantált 2026. évi Duna-ági területi jegyre, ez a szám az előző évnek bő másfélszerese! Ismét nagy várakozás előzte meg januári jutalomjegy-sorsolásunkat, ahol a merítőszákban lévő 511 név közül további

50 szerencsés nyertest sorsoltunk ki, így 124 rekordlistás horgász jutott térítésmentes éves területi jegyhez.

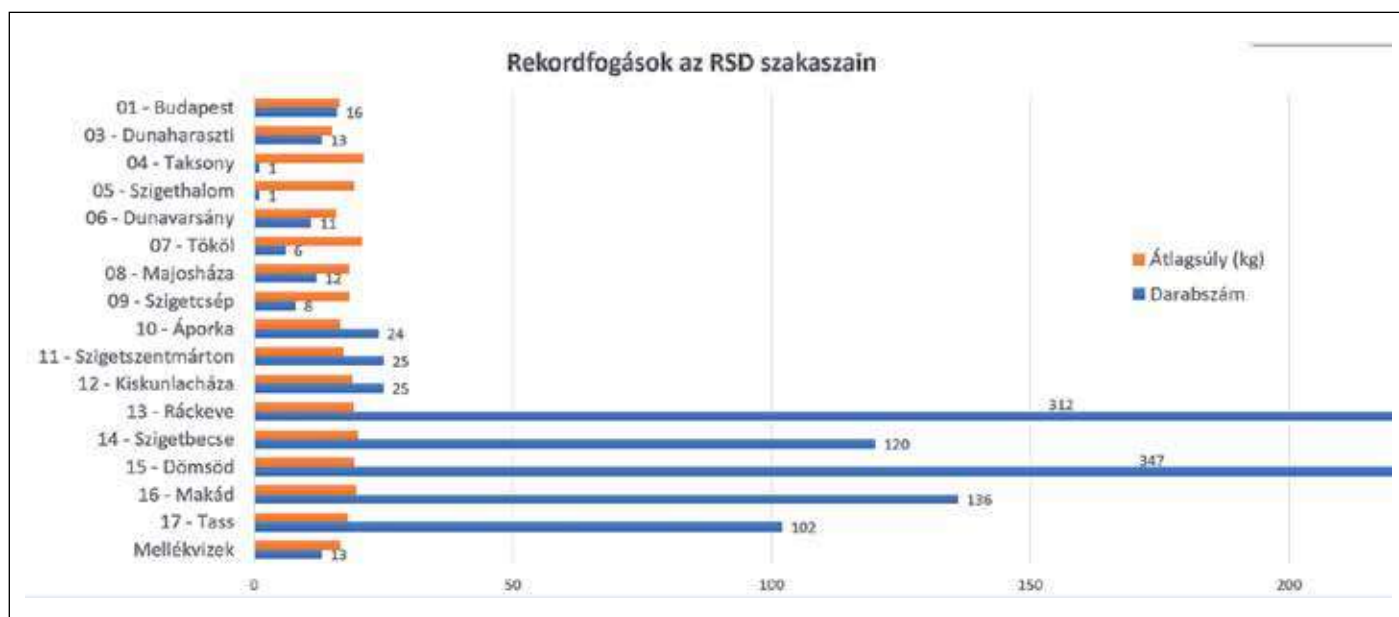
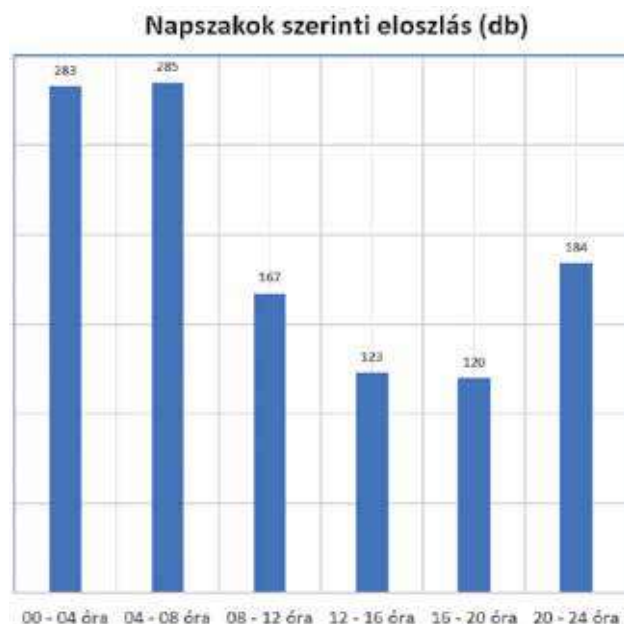
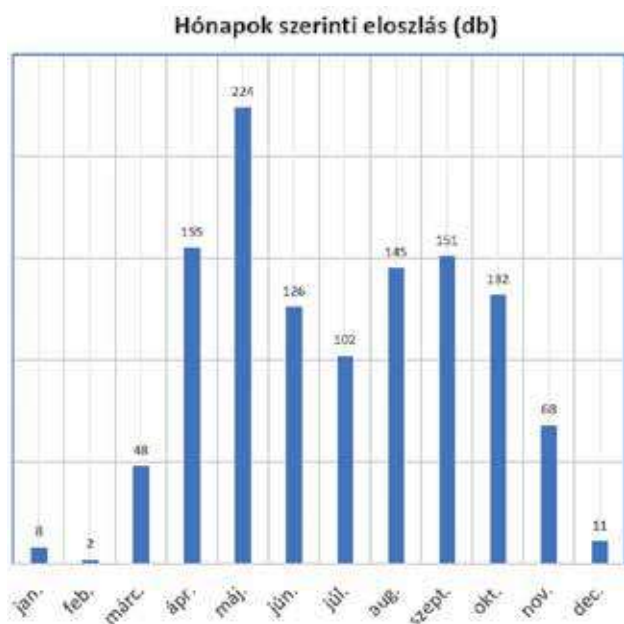
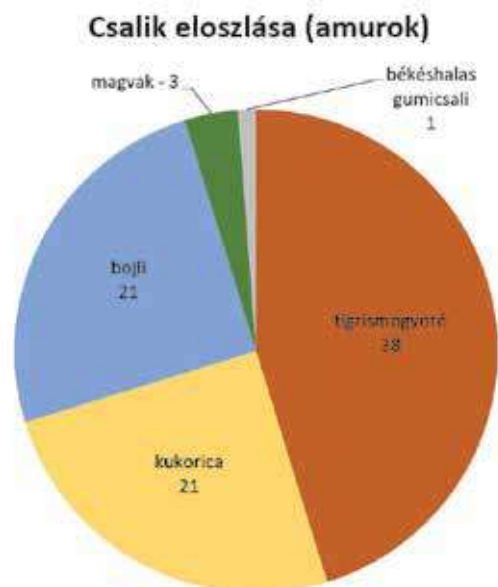
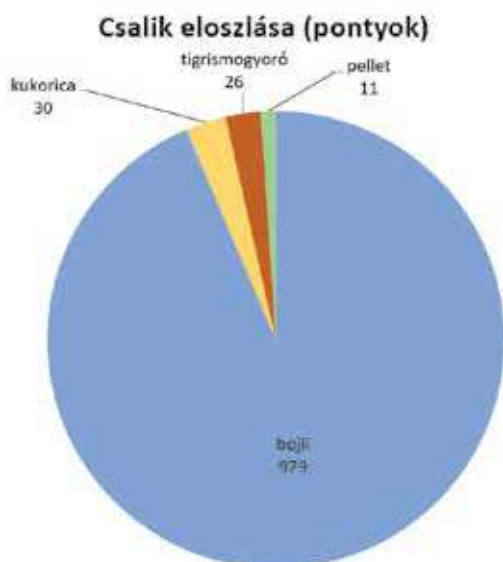

Jutalomjegy-sorsolás, 2026.01.24.

Garantált jutalomjegyet kapnak: Ágics Antal, Bak László, Bálint Tibor, Bán József, Bán Szabolcs, Bánki Márk Roland, Berényi Antal Tamás, Besenyei János, Bimbó Martin, Bodor András Márk, Bolla Lajos, Boros Gyula, Boros-Uri Viktória, Burik Mihály, Burján Norbert, Czvik Gyula, Deák Zsolt Márton, Farkas Gábor, Ifj. Farkas Róbert, Fehérvári Béla, Földi István, Fördös Attila, Gál Tamás, Gere Csaba György, Gross Alexandru, Hajzúk Marcell, Kajdi Krisztián Lajos, Kaló Bence, Kamuti Krisztián, Kassai Miklós, Kiss Erika, Koós Gábor Gergő, Kovács Gyula, Kovács József, Kovács Péter, Kristóf Gábor István, Láng Anita, László István, Leiner Zsolt, Mágocsi István, Magyarosy Norbert, Mayer Gábor, Minya Bence, Nagy Győző, Németh András, Németh Dávid Zsolt, Novakov Dávid Károly, Nyerges József, Nyitrai Sándor, Orbán József, Patai Attila, Pataki Gyula, Péteri Sándor, Sándor Norbert János, Siket Máté, Simonovics István Zoltán, Stelczér István, Szabó Balázs Attila, Szabó József, Szabó Lajos, Szekrényes Richárd, Takács András Máté, Tóth Benedek, Török Bianca Rebeka, Troll Attila, Túróczi János Krisztián, Urbán Csaba, Üveges György, Varga László, Vasadi József, Vásárhelyi Zsolt, Vindeczker Csaba, Virág Gyula, Vorák Tamás István.

Fajok eloszlása

Halfaj	db	Össztömeg (kg)	Átlagsúly (kg)	Legnagyobb (kg)
Ponty	1056	20 226,3	19,2	36,8
Amur	84	1 819,4	21,7	32,4
Compó	12	28,2	2,3	3,0
Csuka	7	49,7	7,1	8,9
Süllő	4	33,1	8,3	10,7
Harcsa	3	100,8	33,6	47,0
Busa	2	103,7	51,8	58,7
Balin	1	4,8	4,8	4,8
Dévérkeszeg	1	2,4	2,4	2,4
Ezüstkárász	1	2,1	2,1	2,1
Kőszüllő	1	1,3	1,3	1,3
Összesen	1172	22 371,6	19,1	58,7

A kisorsolt 50 szerencsés területi jegy-nyertes: Ágoston Dávid, Ajtai Roland Antal, Ambrus Valentin, Angyal Róbert, Bonifert Tamás, Czine Norbert, Czinkos András, Csabai Álmós Áron, Csanósi Csaba, Csendes Tamás, Cservencsik Zsolt, Csibrák Zoltán, Csiszár Tibor, Dávid Lajos, Devecseri Norbert, Dósa Csaba, Elek Sándor, Fábrián Ferenc, Fejér

Ádám, Fekécs Bulcsú, Fekete Zoltán, Ferenczi Norbert, Fórizs Benő, Harasztosi Béla Tibor, Horváth Péter, Horváth Zoltán, Jámbrik Tibor, Juhász Gergely, Kádár Imre, Kovács Sándor, Kovács Szilárdné, Kovács Zénó László, Dr. Kristóf János, Laczkó Ferenc, Losonczy Zsolt, Lőwin Levente Krisztián, Magony István Zoltán, Molnár András, Molnár László Antal, Molnár

Zsolt, Nagy Szabó László Olivér, Pokorniyik Lászlóné, Radócz Tamás, Sági Krisztián, Sárosi János, Szakácsi Zoltán, Temesvári Ferenc, Tóth Bence, Vitéz Norbert, Vonnák Richárd.

Nyerteseinknek ezúton is gratulálunk! Cikkünk végén következzen egy kis csemege a számok rajongóinak: néhány statisztika a 2025. évi rekordfogásokból.

RDHSZ tagegyesületek rekordfogásai

	Egyesület	db	Össztömeg (kg)	Átlagsúly (kg)	Legnagyobb (kg)
1	Neptun HE	206	3 985,8	19,3	45,0
2	Dömsödi HE	127	2 452,6	19,3	47,0
3	Petőfi HE	82	1 590,5	19,4	30,0
4	Csepel HE	65	1 204,1	18,5	26,4
5	Ráckevei HE	56	1 058,7	18,9	27,9
6	Szigetbecsei HE	39	769,5	19,7	32,4
7	Vegyesüzemi Dolgozók HE	28	509,4	18,2	22,8
8	Dolgozók Szigetszentmiklósi HE	27	467,1	17,3	24,0
9	Bugyi HE	24	473,4	19,7	28,1
10	Délpesti HE	21	416,0	19,8	26,1
11	BSE HE	21	382,1	18,2	25,1
12	Nagybudapesti HE	18	321,5	17,9	23,4
13	Kinizsi HE	14	274,0	19,6	25,8
14	MÁVAG HE	9	174,4	19,4	23,6
15	Peremvárosi HE	5	99,4	19,9	26,0
16	Vízügyi Dolgozók HE	4	75,4	18,9	20,8
17	BM Dolgozói HE	3	66,3	22,1	23,6
18	Magyar Horgászok Egyesülete	3	54,8	18,3	22,2
19	Molnár-sziget HE	2	34,6	17,3	17,6
20	Postás SHE	1	20,2	20,2	20,2
21	BKV HE	1	16,4	16,4	16,4
22	Nem RDHSZ tag / turista jegy / ismeretlen	415	7 905,9	19,1	58,7

rdhsz.hu/rekordlista

Béres Attila

Sajtóközlemény

A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) Akvakultúra és Környezetbiztonsági Intézete és a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (RDHSZ) együttműködési megállapodást kötött a hazai halgazdálkodás és akvakultúra fejlesztése érdekében.

Az együttműködés keretében a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség kutatói és gyakorlati bázist biztosít a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem oktatási és kutatási tevékenységéhez. Ennek részeként a Szövetség aktívan bekapcsolódik a MATE akvakultúrával, horgászturizmussal és horgászati szemléletű halgazdálkodással kapcsolatos képzéseibe, elősegítve az elméleti tudás gyakorlati alkalmazását. A felek közösen dolgoznak az őshonos halfajok szaporításán, ivadéknvelésén és telepítésén, különös figyelmet fordítva a természetes vizek ökológiai sajátosságaira. Kiemelt kutatási terület a Ráckevei (Soroksári)-Duna vízrendszeréhez kapcsolódó halbiológiai és élőhelyi vizsgálatok végzése, amelyek alapot teremtenek a fenntartható vízhasználatához. Az együttműködés kiterjed az inváziós halfajok állománycsökkentését célzó innovatív halászati megoldások kidolgozására is, támogatva a vízi ökoszisztémák védelmét. Mindezt átfogó tudástranszfer és gyakorlatorientált szakemberképzés egészíti ki, amelybe a MATE hallgatói aktívan bekapcsolódhatnak. A partnerség lehetőséget teremt közös hazai és nemzetközi kutatás-fejlesztési és innovációs pályázatok előkészítésére és megvalósítására, és hosszú távon hozzájárul a magyar halgazdálkodási ágazat fenntartható fejlődéséhez.

Állandó rovatunkban a kitűnő „Dunai szigetek” blog ötlete alapján – Szávost-Vass Dániel blog-gazda írásait felhasználva – a Ráckevei Duna-ág szigeteit vesszük sorra észak-déli irányban. A ráckevei Árpád híd alatt áthajózva megkezdjük túránk sok érdekességet tartogató utolsó szakaszát. Következő megállónkat innen mindössze 800 méterre, a bal part mentén találjuk. Ezúttal egy igazi kakukktójt mutatunk be, az eddigiektől merőben eltérő apró földdarabot, a Senki-szigetet.

A magyarországi Duna-szakaszon több olyan szárazfölddel, zátonnyal is találkozhatunk, amelyet a helyiek Senki-sziget névvel illettek, sőt, még Jókai Mór Aranyember című regényében is szerepel egy ilyen nevű földdarab, melynek ihletőjét ezidáig nem sikerült beazonosítani. Hivatalosan azonban csak egyetlen sziget viseli ezt a nevet, a Ráckevei Duna-ág 19. folyamkilométerén, Ráckeve közigazgatási területéhez tartozó 330 méter hosszú és mindössze 40 méter legnagyobb szélességű szárazföld. Ezzel a mérettel a Senki-sziget cikksorozatunk legkisebb szereplője.

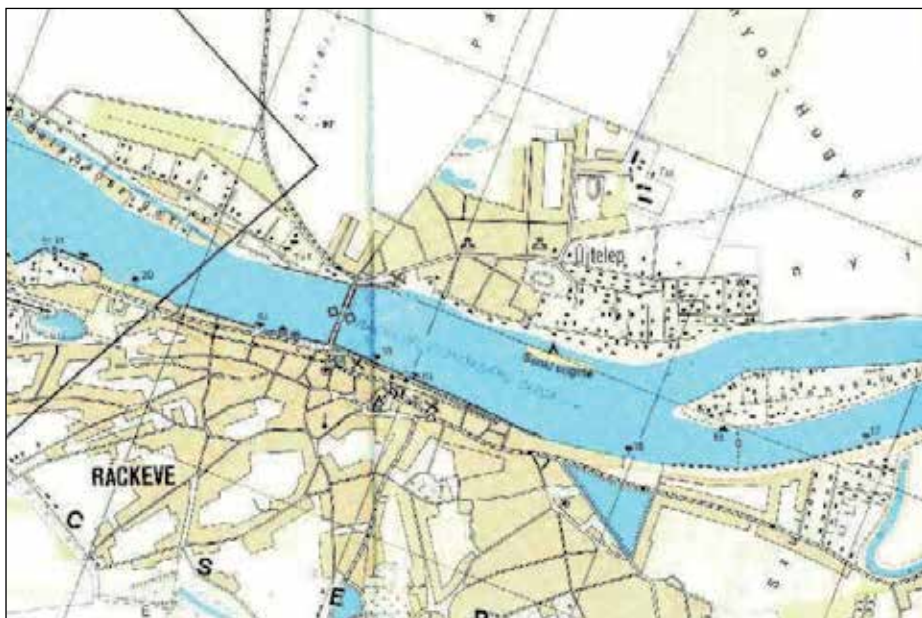
Viszonylag fiatal képződményről van szó, ami ugyanannak a természetes folyamatnak az eredménye, mely nagy folyóinkon napjainkban is a szemünk előtt zajlik. A lezárás előtti időkben a szeszélyes Duna-ág a lassabb szakaszokon lerakta hordalékát, ami először egy időszakosan szárazra kerülő homokzátonyt alkotott. Lassan megtelepedtek rajta az első növények, a fákról származó növényi törmelék a felfogott uszadékkal együtt pedig tovább gyorsította a feltöltődést, és az egyre erősebb gyökérzet által megkötött talaj immár szigethez hasonló jelleget adott a korábbi zátonynak. A Soroksári-Duna 1800-as évek végén kezdődő lezárása befejezte a természet által megkezdett munkát, hiszen szinte teljesen eltűntek a szárazföldeket letaroló árvizek és jégzajlások.

A Senki-sziget

Cikkünk főszereplője még a 19. században is inkább egy homokzátonyra hasonlított, az 1806-os Lipszky János huszártiszt által készített Magyarország-térkép az első, ami szárazföldet jelez ezen a szakaszon. A későbbi ábrázolások változó hajlandósággal tüntették fel, állandó jelleggel fával borított területként mindössze kevesebb mint száz éve tartják számon. A különböző térképek több környékbeli szárazföldet tévesen Senki-sziget névvel illettek, többek között a Kerekzátony- és a Cseke-szigetet is. Fiatal képződmény lévén a

korábbi évszázadokban a környékre jellemző földművelés és gyümölcsstermesztés itt nem honosodott meg, és a 20. század közepén kezdődő üdülotelek-parcellázásból és közművesítésből is kimaradt a sziget, pedig a Duna-ág hasonló méretű szárazulatai mindegyikén nyaralók épültek szinte minden négyzetméteren. Nem volt azonban teljesen lakatlan a Senki-sziget sem: az 1980-as évekig egy rövidebb időszakban kemping és úttörőtábor működött itt, amire egy ma is álló téglalapítesű árnyékszék emlékeztet. A funkciójához képest komoly méretű épület a mellékág tulsó partjáról is jól látható, különösen a téli időszakban, amikor kiszabadul a lombok takarásából.

A Senki-szigeten gazdag vegetációjú ártéri erdő alakult ki kisebb tisztásokkal. A szigetcúcson fűzfák, a parton nyárfák, a magasabb pontokon pedig szilfák alkotják a

A sziget kempingként jelölve egy 1980-as évekbeli térképen

Őszi látkép a híd felől

A kemping emléke

Az északi szigetszcúcs háttérben a híddal

Jellemző növénytakarsulás a szigeten (fotó: dunaiszigetek.blogspot.com)

növénytakarsulást, a cserjeszintet pedig termő galagonyabokrok képviselik. A vizenyős talajú, de sosem elárasztott tisztásokon egészen a sziget belsejéig nyomul a nádas. A viszonylagos háborítatlanságot kihasználva sok a kételtű és a hulló a szigeten, valamint kisebb emlősök is előfordulnak itt. Minden napos látvány itt a megpihenő szürkegém, a kiságban tőkés récék laknak, a téli időszakban nehezen megközelíthető magas fákat pedig kárkatonák-hordák használják előszeretettel. A Ráckevei Önkormányzat 2008-ban természetvédelmi területté nyilvánította a szigetet, 2010-ben pedig a szigetszcúcsok homokpadjai helyére az elmosódást megelőző parterősítő kőszórás került. A 2025 júliusi nagy vihar alaposan megtépázta a kevésbé védett kis erdőt, a mellékágba dőlő nagy

nyárfák helyét több évtized múlva veszi újra birtokba a természet.

A sziget két partjáról körbenézve merőben eltérő hangulat fogad minket. A nyugati oldalon a főág egyik legszélesebb szakaszát láthatjuk, a túlparton Ráckeve városának soktornyos látképével. A mindössze 40 méter széles, másfél méter mély csendes mellékág a bedőlt fákkal sokkal vadregényesebb képet mutat, azonban a szemközti oldal itt is egészen a partig be van építve. A szárazföldről közelről nem is csodálhatjuk meg a szigetet, csak akkor, ha a Somlyó utca felől megközelíthető söröző és étterem kerthelyiségébe betérünk egy hideg italra vagy egy frissen sült grill-vacsorára.

A Senki-sziget nem annyira a horgászok paradicsoma, inkább a vízitúrázók kedvelt célpontja, a tavasztól őszig terjedő időszakban

– különösen hétfőn – igen nagy a forgalom a sziget körül. A gumimatractól a tengerjáró jachtig mindenféle vízi eszközzel látogatók ezt a szakaszt. Az RSD hivatalos vízitúra-megállóhelyeinek egyike is itt található, noha a partraszállás nem egyszerű a kövezés és a vízbe lógó növényzet miatt. A horgászat csak csónakból lehetséges itt, a főág felőli oldal kövezéseit gyakran vattatják a pergetők, a csendesebb kiság bedőlt fái között pedig a finomszereléses csónakos úszózás a jellemző módszer. A sziget körül bárhol számíthatunk

fogásra, egyedi horgászrendi tiltás sem vonatkozik erre a szakaszra.

dunaiszigetek.blogspot.com

Béres Attila

Újra elérhetők az RDHSZ kiadványai

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség kiadásában megjelent könyvek ismét megvásárolhatók.

Kínálatunkban az alábbi kiadványok szerepelnek:

- **RSD Horgászkalauz** – 3 990 Ft
- **Kapás! Horgásznoellák** – 1 990 Ft
- **Halhatározó horgászoknak, halbarátoknak** – 3 000 Ft
- **A Ráckevei (Soroksári)-Duna/RSD horgászatának története** – 11 575 Ft
- **Sporthorgászat** – 4 000 Ft
- **Tógazdasági és intenzíven nevelt halaink feldolgozása** – 3 500 Ft
- **Horgász Tanösvény Útikalauz** – 800 Ft

A felsorolt kiadványok a horgászat, a halismeret, valamint a Ráckevei (Soroksári)-Duna témájához kapcsolódnak, így a gyakorló horgászok és a térség iránt érdeklődők számára is hasznosak lehetnek.

Ajándék ajánlat: bármely kiadvány megvásárlása esetén ajándékba adunk egy a Ráckevei (Soroksári)-Duna és mellékvizzeit bemutató horgásztérképet.

Vásárlási és rendelési információk

Személyes vásárlásra a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség székhelyén van lehetőség: 2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.

Pénztár nyitvatartási idő:

Hétfő–csütörtök: 9:00–15:00

Péntek: 9:00–13:00

A kiadványok postai úton is megrendelhetők, a Magyar Posta aktuális díjszabása szerinti postaköltséggel.

A kiadványok a készlet függvényében vásárolhatók meg.

Megrendelés és érdeklődés:

sandorne.timea@rdhsz.hu

Gyakran ismételt kérdések

A Duna-ági területi jegy érvényessége január 31-ig tart. Az előző évi jeggyel januárban horgászva melyik évi horgászrend érvényes?

Ebben a kérdésben a Magyar Országos Horgász Szövetség 2026. január 15-én kelt körlevele ad eligazítást. Ez alapján a január elsején érvénybe lépő tárgyévi horgászrend minden horgászra érvényes függetlenül attól, hogy januárban az előző évi területi jeggyel horgászik. Ebben az esetben a szabálmódosítások évközi változásnak minősülnek, ami a halgazdálkodási hasznosító saját döntése, azonban szigorú tájékoztatási kötelezettséggel jár. A MOHOSZ irányelvei szerint ez azt jelenti, hogy minden szabályváltozásról a halgazdálkodási hasznosító hivatalos honlapján és közösségi felületein a hatályba lépés előtt legalább nyolc nappal tájékoztatni kell a tagságot, és az új horgászrendet legkésőbb a hatályba lépés napján fel kell tölteni a Horinfo szakrendszerbe, hogy elérhetővé váljon a Horgász alkalmazásban és a horgászjegy.hu felületén.

E tájékoztatási kötelezettségének Szövetségünk maradéktalanul eleget tesz, a következő évi horgászrend több héttel a hatályba lépés előtt felkerül a weboldalra és a közösségi felületekre a fontosabb változásokat összefoglaló magyarázó cikkekkel együtt. Emellett facebook privát üzenet formájában, illetve telefonon és e-mailben is szívesen segítünk minden felmerült kérdés megválaszolásában.

Miért kell a téli időszakban eltávolítani a mederből a dőlőbójákat?

Néhány évvel ezelőtt a bojlis horgászok igényeit szem előtt tartva engedélyeztük a jelölőbóják horgászat utáni mederben hagyását, amennyiben műanyag csőből készült ún. dőlőbójáról van szó. Az ilyen jelölő eszközök ugyanis kialakításuknál fogva nem jelentenek nagy veszélyt a vízi közlekedésre.

A szabálmódosítás eredményeként az elmúlt időszakban a Duna-ág bizonyos részein a behúzás horgászat térhódításával együtt a dőlőbóják is elszaporodtak, a bojlis horgászok ugyanis gyakran egyszerre több helyet is megjelölnek. Emiatt egyre többször fordul elő, hogy fásztás közben a bóján lévő kagylótelepek elvágják a zsinórt, vagy a

zsinórral együtt a hal a bójára tekeredik. Ezek az esetek nemcsak halvesztéssel járnak, hanem a nagytestű értékes halaink testi épségét, életét is veszélyeztetik. A veszteség valamelyest csökkenthető, ha legalább a téli időszakban eltávolítják a bóják nagy részét, majd tavasszal letakarítva helyezik vissza a vízbe. Ez az éves „frissítés” jó alkalom a nem használt bóják szelektálására és a horgászhelyek újbóli feltérképezésére. Ezúton is köszönjük horgásztársaink megértését!

Miért télen zajlik a törpeharcsa varsázása?

A törpeharcsa jellemzően tavasztól őszi táplálkozik, de a téli időszakban is vándorol, amikor a többi halfaj kevesebbet mozog. A varsa önmagában kevésbé alkalmas a zsákmány szelektálására, a vegetatív időszakban így a törpeharcsán kívül sok más értékes faj is csapdába esik. Nemcsak halakról van szó, hanem kételtűekről, hullókról, sőt, emlősökről is. Az ő esetükben a varsába kerülés rövid idő alatt fulladásos halállal jár, ezért a felelős halgazdálkodók csak a téli időszakban varsáznak. 2025 novemberében és decemberében halász partnerünk közel 2000 kg törpeharcsától szabadította meg az Északi-övcsatort. A zsákmány töredékét alkotó őshonos halakat a halász a Halőri Szolgálat felügyelete mellett minden esetben visszaengedte.

rdhsz.hu/gyik

Béres Attila

A tudatos és sikeres halgazdálkodás ellenére a változó gyakran szélsőséges időjárási viszonyok, a nagy meleg és szárazság, majd hirtelen lezúduló nagy mennyiségű csapadékkal kevert szennyvíz többször veszélyezteti a vízi élővilágot és benne halainkat. Ilyenkor az egyesített csatornákból bejutó ipari eredetű nehézfémek, savas és lúgos kémhatású eleresztett veszélyes anyagok, mezőgazdasági területekről bemosódó rovarirtók, gyomirtók, műtrágyák és az egyik legveszélyesebb szennyező anyagok, az olajszármazékok nem kedveznek a halak életkörülményeinek és szaporodásának. A halak életterének szűkítése a vízpartok, part menti vizes élőhelyek

Egy rövid gondolat a Halak Napjára

beépítése, nádasok, úszólápok feltöltése és pusztítása további veszélyt hordoz halainkra. A horgászok önmérsékletet tanúsítva a szükséges minimális halmennyiség megtartásával, halakkal kíméletes bánásmóddal, a horgászati és természetvédelmi szabályok betartásával, a keletkezett hulladékok (ete-tőanyag maradékok, csomagolási hulladékok, felszerelési hulladékok) eltávolításával járulhatnak hozzá a vízi élővilág sokszínűségének megőrzéséhez. Nekünk természet szerető embereknek az év minden napja legyen a halak és környezetük napja!

Köszezhgy Csaba

Halőri Szolgálatunk 2025. évi statisztikája

Kedves Olvasóink megszokták már, hogy negyedéves bontásban rendszeres halőri statisztikákat készítünk, melyekben külön statisztika készül az egyes ügyfélések bemutatására is. Hisszük, hogy ezek tanulságosak, így időről-időre beszámolunk róluk Önöknek!

Jelen tájékoztatóban bemutatjuk a Szolgálatunk által **2025. január 01-től 2025. december 31-ig, azaz a 2025-ös teljes évben** megindított, halvédelmi- és egyéb ügyeit. Összevetés gyanánt mellé írjuk a **2024. teljes esztendő** megindított ügyeinket. 2024. évben **485 elkövetővel**, míg **2025. évben 408 elkövetővel** szemben indult meg az eljárás, a táblázatban bemutatott bontásban.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a legtöbb esetben halmazat is felmerül (a darabszám korlátot megsértő horgász túlméretes halat is elvisz, vagy a jogosulatlanul horgászó védett halakkal csalizik stb.). Ez esetben a súlyosabbik ügye kerül a fenti statisztikába. A halvédelmi bírságok összege 10.000 és 300.000 Ft között mozgott, nagy átlagban 65.000 Ft volt a tavalyi esztendőben. Az eltiltások 3-15 hónap között mozgottak, jellemzően 6 hónapot szabtak ki a halgazdálkodási felügyelők. A helyi horgászrendi szabályok megsértőire (pl. őrizetlenül hagyott készség) írásbeli figyelmeztetést szab ki első alkalommal a halgazdálkodási hatóság. Indokolt esetben szab ki az ügyvezető igazgató – halőrzési ágazatvezetői felterjesztésre – 1-3 éves saját vízterületről történő eltiltást, a túlméretes ponty élve elszállítási kísérlet (ellopás) miatt, illetve a kiemelten üldözendő, nagytételő hallopás, orvhalászat miatt. Halőri intézkedés megküldése és/vagy a halőrök megtámadása, vegzálása esetén a maximális 5 év eltiltás kerül kiszabásra.

Büszkén ki kell jelentenünk, hogy Halőri Szolgálatnál bekövetkezett technikai fejlesztések, személyi változtatások jótékony hatása is érződik a minőségi halőri munkán. Mára megállapítható, hogy a halőri gárda munkatársai elkötelezettek és munkájukat az elvárt színvonalon végzik.

	2025. év	2024. év
Jogosulatlan horgászat:	198 fő	250 fő
Több botos horgászat:	41 fő	37 fő
Méret alatti hal kifogása:	27 fő	31 fő
Tilalmi időben való horgászat:	6 fő	3 fő
Helyi időkorlát túllépése:	3 fő	2 fő
Tiltott helyen való horgászat:	4 fő	10 fő
Kifogható halmennyiség túllépése:	7 fő	5 fő
Fogási napló nem-, vagy hamis vezetése:	83 fő	99 fő
Őrizetlen, vagy kivilágítatlan készség:	2 fő	8 fő
Orvhalászat büntetése:	22 fő	27 fő
Tiltott horgásmódszer:	4 fő	2 fő
Külső akadályos hal megtartása:	–	1 fő
Műtárgyhoz kapcsolódó ügy:	–	–
Védett vagy nem kifogható hal megtartása:	7 fő	3 fő
Felső méretkorlát feletti hal elvitele:	1 fő	5 fő
Vízügyi vonatkozású ügy:	–	–
Természetvédelmi vonatkozású ügy:	3 fő	2 fő
Állatkínzási ügy:	–	–
Összesen:	408 fő	485 fő

Azonban ezek mit sem érnének önmagukban, ha Önök, kedves Horgásztársak nem segítenék munkánkat!

Ezúton is – mint mindig – szeretnénk hálásan megköszönni horgásztársainknak a sok hasznos információt, mellyel munkánkat segítik. Kérjük, a továbbiakban is jelezzék, ha nem odaillőt látnak-tapasztalnak szeretett vízterületünkön! A bejelentéseket diszkréten kezeljük.

A 24 órán át hívható halőri ügyeleti telefonszám továbbra is rendelkezésükre áll: +36-30-675-7304.

Pfeifer Rikárd
halőrzési és mb. horgászturisztikai
ágazatvezető

2026. évi RDHSZ versenynaptár

Dátum	Esemény neve	Helyszín
2026.03.07.	Csőhid, versenypálya karbantartás	Csepel, Csőhídi versenypálya
2026.04.11.	VIII. RDHSZ Családi és gyerekhorgász kupa	Dömsöd, Rimer Márton vagy Zelei József versenypálya
2026.04.19.	IV. RDHSZ Támogatói kupa	Ráckeve Piac tér
2026.05.09-10.	X. RDHSZ Feeder Csapat Bajnokság (3 fős, B oszt 9., A oszt 10.)	Csepel, Csőhídi versenypálya
2026.05.16-17.	XII. RDHSZ Feeder Egyéni Bajnokság (2 napos)	Csepel, Csőhídi versenypálya
2026.05.30.	II. RDHSZ Method Egyéni Bajnokság	Csepel, Csőhídi versenypálya
2026.05.31.	RDHSZ Gyermeknap	Ráckeve, székház
2026.06.20.	II. Egyesületi és Szövetségi tisztségviselők kupa	Rózsa-sziget
2026.08.30.	IX. RDHSZ Egyesületi Csapat Bajnokság (2+2 fő)	Dömsöd, Illés László versenypálya
2026.09.05-06.	LXII. RDHSZ Úszós Egyéni Bajnokság (2 napos) FIGYELEM! időpont változás!	Dömsöd, Illés László versenypálya
2026.09.07-11.	XIV. RSD CARP CUP (csapat)	Makád, Ezüstpart
2026.09.19.	V. RDHSZ Törpefogó kupa	Dömsöd, Szúnyogi zsilip
2026.09.20.	VIII. RSD Open Pergető Kupa (esőnap 10. 26.)	Szigetszentmárton, Mártoni tanya
2026.09.26-27.	IV. RDHSZ Junior Nyílt Casting kupa	Szigetszentmárton, focipálya
2026.10.18.	XII. RDHSZ Csónakos páros Pergető Bajnokság	Szigetszentmárton, Mártoni tanya

Versenyekre minden indulót, érdeklődőt, szurkolót szeretettel várunk! A változtatás jogát alapos indoklás mellett fenntartjuk!

RDHSZ
Versenysport Bizottság

In memoriam

Dr. Nagy Károly (1944–2026)

Dr. Nagy Károly 1944. június 18-án született Nagykőrösön, majd Kecskeméten élt szüleivel. 1962-ben a kecskeméti Katona József Gimnáziumban érettségizett. 1962 és 1964 között az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Természettudományi Kar vegyész szakán folytatott tanulmányokat. 1964 és 1968 között elvégezte a Kossuth Lajos Katonai Főiskolát, ahol tanári diplomát szerzett és rendőr hadnaggyá léptették elő. Az 1960-as évek végén és az 1970-es években az Újpesti Dózsa sportlövő versenyzője volt, ahol kiemelkedő eredményeket ért el. 1968 és 1990 között a rendőrség különböző szolgálatainál dolgozott. 1981-ben az ELTE Állam- és jogtudományi Karán jogi doktori diplomát szerzett. 1987-ben kinevezték a BM Külföldiek Ellenőrző Országos Központi Hivatal vezetőjévé, 1988-ban rendőr ezredessé léptették elő, 1989-ben az ORFK Igazgatásrendészeti Csoportfőnökség vezetője lett. 1991 és 1995 között a Belügyminisztérium Rendészeti Főosztályát vezette. 1993-ban rendőr dandártábornok lett. 1995. évben szolgálati nyugdíjba vonult, és ettől kezdve a korábban letett ügyvédi szakvizsga alapján ügyvédként dolgozott 2017. decem-

ber 31-ig. Feleségével, Kancsár Magdolnával 54 évig éltek boldog házasságban, Magdolna 2024. évben bekövetkezett haláláig. Két gyermekük született: Levente 1975-ben, Orsolya 1977-ben. Az unokái megszületése óriási öröm volt számára, három leány unokájával

a 19 éves Boglárkával, 18 éves Fannival és a 14 éves Emmával – feleségével együtt – nagy szeretettel, példaértékű gondoskodással foglalkoztak, megmutatva nekik a klasszikus családi értékek fontosságát, elsősorban azt, hogy egy összetartó család együtt egymásra támaszkodva mindent meg tud oldani.

A horgászat és a Ráckevei Duna-ág szerelmese volt, ezért szabadideje nagy részét – családjával – az 1970-es évek végétől a ráckevei Kék-Duna sétányon vásárolt, folyamatosan bővített hétvégi házas telken töltötte, ahol horgász szenvedélyének hódolhatott. A BM Dolgozóinak Horgász Egyesülete sporttársa, a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség tisztségviselője volt több cikluson keresztül; az RDHSZ Felügyelő Bizottságának elnöke (1998–2003), az FB tagja (2003–2007), majd az FB Halkísérő Munkacsoportjának tagja 2025-ig. Az RDHSZ jelöltjeként töltötte be a MOHOSZ Etikai és Egyeztető Bizottság elnöki tisztségét (2015–2019). 2022. évben megállapított betegsége következtében 2026. január 17. napon hunyt el Budapesten.

Szeretett sporttársunk emlékét örökre megőrizzük. A gyászoló család fájdalmában osztozunk.

**Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség
nevében**

Dr. Molnár Pál és Dr. Udvari Zsolt

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség Elnökségének megbízásából a
Ifjúsági és Oktatási, valamint a Versenysport Bizottság

BARÁTI HORGÁSZVERSENYT

hírdet:

IV. RDHSZ TÁMOGATÓI KUPA- 2026

napközis gyermektábor és az ifjú versenyzőink támogatása

A verseny időpontja: 2026. április 19
Nevezési határidő: legkésőbb a verseny reggelén
Helyszíne: Ráckeve, Csónakos piac (Pauer püspök stny.)
A verseny időtartama: 3 óra

Nevezési díj: minimum 2500 Ft.- (ebédjegy)
Gyülekező 7:00-tól, verseny: 9:00-tól 12:00-ig
Részletek a www.rdhsz.hu oldalon
Infóvonal: Weisz András +3620 430 4849

A horgászhelyek nem egyenletek, célszerű több módszerrel felkészülni a baráti horgászatra!

Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség

nevezni lehet:

támogatók:

Maros Mix
Timármix

2026-ban is folytatódik a Rózsa-szigeti Horgásztanya infrastruktúrájának fejlesztése

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség folyamatos erőfeszítéseket tesz azért, hogy turisztikai koronaékszerét, a Rózsa-szigeti Horgásztanya kényelmi szolgáltatásait a vendégek igényeihez igazítsa.

2025-ben a fejlesztési tervek közül sikeresen valósult meg a vándorhorgászok által bérelhető szobák hűtő-fűtő klímával való ellátása. A büfé a szomszéd horgászok nagy öröme sörcepet kapott, a szezon végén pedig elkezdődött a tartós bérlok által használt közösségi vizesblokk nagygenerál felújítása is. A munkálatok előre láthatóan 2026. május végéig be is fejeződnek majd.

A régi vizesblokkot felújítottuk

Az elmúlt tél folyamán a villamos hálózatot bővítettük tovább. Ennek eredményeképpen most már a Rózsa-sziget keleti oldalán fekvő horgász-helyek (33 A-B-C, Tutajos, Bütyök) is villamos aljzatokkal lettek felszerelve, valamint a Matula-kunyhó is világítást és áramot kapott. A Rózsa-sziget központi részén három új tartós bérletre szánt és egy vándorhorgász

Három új tároló box

lakókocsi helyet jelöltünk ki, melyekhez szintén kiépítésre kerültek a villamos csatlakozók. A hozzájuk tartozó horgászhelyek megtisztítása, tereprendezése úgyszintén folyamatban van. A Matula-kunyhóhoz vezető időszakosan elmocsarasodó földutat is feltöltöttük, így vendégeink járművei már remélhetőleg nem fogják olyan gyakran elásni magukat a sárban.

Tartós bérloink számára a bérelhető felszerelés-tárolói kapacitásunkat 4 új tároló boxszal bővítettük ki, a szigetvégen horgászok pihenését pedig egy mobil WC telepítésével igyekszünk kényelmesebbé tenni.

A tavasz folyamán a sziget központi részén és a spiccen is impozáns tűzrakó helyek kerülnek kiépítésre.

rdhsz.hu/rozsasziget

Bízunk benne, hogy vendégeink értékelné fogják majd eme pozitív változásokat! Szeretettel várjuk új és visszatérő horgászainkat a 2026-os szezonban is!

Volner Miklós
telepvezető

Horgászbörze

A Dolgozók Szigetszentmiklós Horgász Egyesületénél idén is lesz horgászbörze.

Időpontok: 2026. április 26. 09:00 órától 12:00 óráig és
2026. szeptember 20. 09:00 órától 12:00 óráig.

A rendezvény továbbra is mindenkinek ingyenes.
Az asztalok ingyenesen foglalhatók.
A rendezvényünk ideje alatt a büfé üzemel.

Cím: 2310 Szigetszentmiklós Horgász u. 18.
A Ráckevei HÉV Szigetszentmiklói megállójától
150 méterre vagyunk.

Parkolás az egyesület területén és a környező utcákban ingyenes.
Az árusításhoz az asztalfoglalás kötelező a petrovicslaci@freemail.hu email címen vagy 06-70-387-0325 mobil telefonszámon.

Petrovics László

Élménybeszámoló az I. MATE Szakkollégiumi Támogatói Bálról

2026. február 20-án a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) gödöllői Szent István Campusának Aulaépülete adott otthont a I. MATE Szakkollégiumi Támogatói Bálnak. Mint ismert, a MATE és a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség együttműködési megállapodást kötött 2026-ban és partnerünkötől meghívást kaptunk erre a hagyományteremtő rendezvényre.

Az est hangulatát az elegancia, a jókedv és az összetartozás érzése határozta meg. Az esemény célja az volt, hogy a hallgatók, oktatók, támogatók és meghívott vendégek egy ünnepélyes, mégis kötetlen esten találkozzanak. A program 18:00-kor vendégvárással kezdődött. A műsorban szerepelt az Egyetemi Énekkar, valamint a Forduló Néptáncgyűttes bemutatója is. A megnyitót Prof. Dr. Gyuricza Csaba, a MATE rektora tartotta, majd köszöntők és beszédek következtek.

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (RDHSZ) részéről Gál Attila horgászturisztikai munkatárs és telepvezető vett részt az eseményen. A tombolahúzás a program egyik fő pontja volt, nagy érdeklődéssel. Az RDHSZ örömmel támogatta a rendezvényt tombolafelaján-

Aulaépület volt a bál helyszíne

lásokkal, többek között az RSD-re érvényes horgász napijegyekkel, tárgyi és horgászirodalmi nyereményekkel.

MATE díszoklevél

Az RDHSZ színeiben Gál Attila átveszi a MATE díszoklevélét

Köszönjük a MATE szakkollégiumok szervezőinek munkáját és a résztvevők kedves fogadtatását, öröm volt munkatársunknak egy ilyen közösségépítő est részese lenni!

Gál Attila – Udvari Zsolt

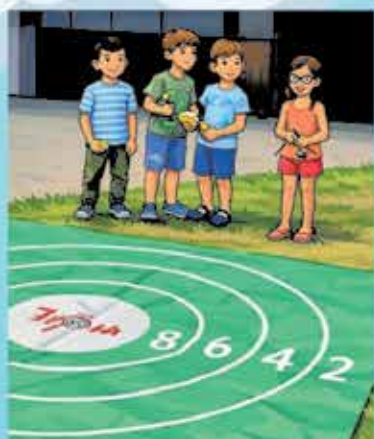
2026

RDHSZ Tavaszi

Napközis Horgásztábor

Helyszín: RDHSZ Székháza és udvara

2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.

Időpont:

I. turnus: 2026.04.07-10-ig - Napközis tábor

• minden nap: 8:00-17:00-ig

Napközis tábor részvételi díja: 30.000.-Ft

Jelentkezési határidő: 2026.03.27.

WWW.RDHSZ.HU

Telefon: 06-24-485-261

e-mail.: feketeer@rdhsz.hu

Bővebb
Információ

Ellátás:

- Napi háromszori étkezés:
 - Tízórai; ebéd; uzsonna

Programok:

- Horgászat
- Horgász előadások
- Kirándulás (Halnevelde, Halmúzeum)
- Vetélkedők, csapatversenyek
- Horgászviadal (elméleti, casting, horgászverseny)
- Előadás és bemutató a halóri munkáról

RENDBEN LEZAJLOTTAK A 2026. TAVASZI PONTYTELEPÍTÉSEINK

Az elmúlt tél összességében enyhe volt, de a januári több hetes hidegebb időszak és vizeinkben az időszakos jégfedettség a nagy kárakatoná nyomástól némi nyugalmat biztosított a halállományaink veremeléséhez. A jóváhagyott halgazdálkodási terv szerint folyt és 2026. március 13-án lezárult a tavaszi pontytelepítésünk. A mellékvizekre éves

szinten tervezett 15 000 kg-ból tavasszal már 12 000 kg, (ami az őszi telepítés alkalmával kerül kiegészítésre), valamint az RSD-be tavasszal tervezett 65 000 kg helyett 72 150 kg került telepítésre 2026 tavaszán, tehát a tervet jelentősen túlteljesítettük. Az alábbi táblázatokban látható a tervezett és a ténylegesen teljesített mennyiségek listája.

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 2026. tavaszi első telepítése háromnyaras, döntő részben horogérett pontyból
Forrás: Makádi Tógazdaság

Ssz.	Telepítőhely azonosító	Fkm	Tervezett mennyiség (kg)	Telepítés dátuma	Telepített mennyiség (kg) TÉNY
RSD főág					
1	12	53	3 500	2026.02.25.	3 500
2	14	45,5	3 500	2026.02.26.	2 000
3	6	32	3 500	2026.02.27.	3 500
4	7	26,7	3 500	2026.02.23.	3 500
5	9	19	7 000	2026.02.23-25.	10 500
6	17	10	3 500	2026.02.26.	3 500
7	11	2,3	7 000	2026.02.23-27.	12 120
8	18	6,5	3 500	2026.02.27.	3 500
RSD főág összesen:			35 000 kg		42 120 kg
Mellékvizek					
1			500	2026.02.23.	500
2			500	2026.02.23.	500
3			2 000	2026.02.23.	2 000
4			500	2026.02.25.	500
5			8 000	2026.02.24.	8 000
6			500	2026.02.25.	500
Mellékvizek összesen:			12 000 kg		12 000 kg

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 2026. tavaszi 2. ütem telepítése háromnyaras, döntő részben horogérett pontyból
Forrás: Dömsödi Tógazdaság

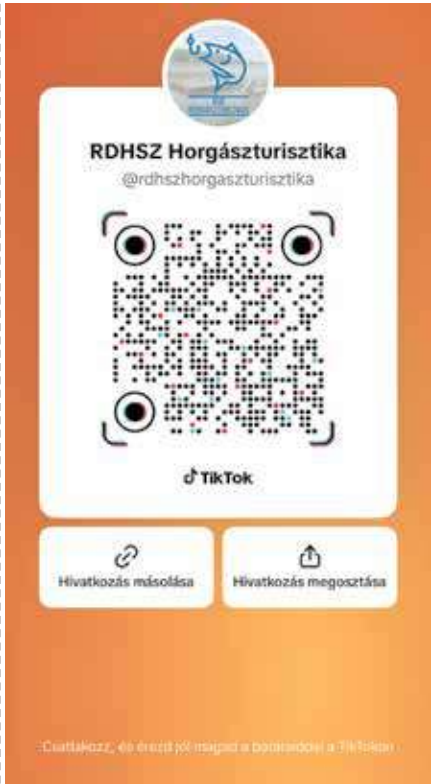
Ssz.	Fkm	Telepítési hely	Tervezett mennyiség (kg)	Telepítés dátuma	Telepített mennyiség (kg) TÉNY
1	54	Csepel, Gubacsi híd	1 600	–	–
2	53	Soroksár	3 500	2026.03.12.	3 230
3	48	Csepel-Szigetszentmiklós, HE tanya	–	2026.03.12-13.	1 750
4	45,5	Dunaharaszti	800	2026.03.10.	800
5	38	Dunavarsány	800	2026.03.11.	830
6	32	Szigetcsép, strand	7 000	2026.03.11. és 13.	6 390
7	26,7	Szigetszentmárton, Mártoni csárda	3 500	2026.03.10.	3 500
8	19	Ráckeve, Piactér	7 000	2026.03.10. és 13.	7 180
9	14,8	Szigetbecse	800	2026.03.11.	850
10	10	Dömsöd, evezős klub		2026.03.11.	2 570
11	6,5	Dömsöd-Tass, Parti klub	5 000	2026.03.12.	2 930
RSD főág összesen:			30 000 kg		30 030 kg

Szeretnénk megköszönni a halállományok tógazdasági lehalászatában és a horgászvizeinkbe történő telepítésében részt vevő hivatásos halászainknak, hivatásos halőreinknek és a Felügyelő Bizottságunk Halkísérő Munkacsoportja tagjainak az összehangolt és gondos munkáját.

Nagy Gábor – Dr. Udvari Zsolt

TikTokon is bemutatkozik a Duna-ág horgászturizmusa

Új közösségi felületen is bemutatjuk a Ráckevei Duna-ág horgászati és turisztikai lehetőségeit: elindultunk a TikTokon. Az első időszakban kifejezetten a horgászturizmusra fókuszálunk: rövid, látványos videókban hozunk kedvesítő ötleteket, praktikus tanácsokat és szezonális ajánlókat mindazoknak, akik a Duna-ágon terveznek horgászni és kikapcsolódni.

A mostani megjelenés egy bevezető lépés: hamarosan érkezik a hivatalos TikTok-oldalunk is, ahol a horgászat mellett további, a Duna-ághoz kapcsolódó témákkal és közösségi tartalmakkal bővítjük a jelenlétünket.

Gál Attila

Lehalászat az RDHSZ Dömsödi Tógazdaságában (2026.03.12.)

Szöveg: Dr. Udvari Zsolt, Fotó: Deme Sándor

A halászok lehúzzák a telettétő tavakat

Összehangolt csapatmunkában az RDHSZ halászhai

Tanyavetés

A tanyából gépi erővel kerül kiszákolásra a ponty

Válogatóasztalon történik a nem telepíthető halak szelekciója

Egyöntetű egészséges pontyállomány

Ráckevei pikkelyes fajta szépsége

Nagy Gábor halgazdálkodási ágazatvezető mérlegel

Az RSD telepítőhelyein leengedésre kerül a saját termelésű ponty 2026 tavaszán

A naptár már márciust mutatott, de a Tél még itt botorkált a kertek alatt. Távolodó lépteit leginkább éjszaka és főként hajnalonta lehetett hallani. Fagyos ujjai megérintették a munkába indulókat, akik összehúzták magukat, amíg a buszra vártak. Dél előtt azonban az egyre magasabbra kúszó Nap vette át a hatalmat és kora délutánra már minden pad megtelt sütkérező emberektől a téren. Az anyukák kigombolkozva tologatták a babakocsikat, miközben egymással diskuráltak.

Gábor ráérősen, meg-megállva, nagyokat szippantva a kora tavaszi levegőből, ballagott hazafelé. A kertek házak fái, bokrain itt is, ott is szólt már a feketéről. A fák gallyai csak úgy fénylettek a szikrázó napsütésben. Korán van még! – mondta csak úgy magának. Bár az idei évre horgászengedélyét már kiváltotta, elfogta az általa már ismert „menni vagy maradni?” érzése. Tanuló éve alatt sokszor nekiindult így kora tavasszal a vízpartnak és rendre nagy leégés lett a vége. Nem beszélve néhány kellemetlen megfázásról a metsző, márciusi szélben.

Másnap telefonhívás érkezett. Barátja, Tibor hívta fel, aki még önála is lelkeesebb horgász volt. Felvetette, hogy szombaton leugorhatnának egy szezonnyitó pecázásra...

Gábor a telefonbeszélgetés során egyszer csak azt vette észre magán, hogy kifogásokat keres. Megpróbálta cimboráját lebeszélni, a

Amazon a parton

túl korainak ítelt szezonnyitóról. Még nagyon hideg a víz, talán, ha a hétvégéig kitart a szép, napos idő...

Naná, hogy nem tartott ki! Az ég beborult és megérkeztek a bőjti szelek. A harsány szélviharok nemcsak nappal, de egész éjjel viaskodtak. Csapkodták a kerti fák ágait és ide-oda lökdöste a betonjárdán egy felborult vödört, ami hol karistoló, hol nyöszörgő hangot adott. Reggel Gábor gyűrötten ébredt. A szél nem állt el, az ég reménytelenül szürke volt. Csak az vigasztalta, hogy a rossz idő talán majd Tibort is meggyőzi a kirándulás elhalasztásáról.

Csütörtök délután Tibor újra felhívta. Izgatottan újságolta, hogy barátjuk, Jenő becsajozott! Jenci gyakran velük tartott horgászki-
rándulásaikra. Az idén még nem találkoztak vele, „eltűnésének” vélhető oka is a barátnő lehetett. Gábort teljesen felvillanyozta a hír! Jenőről eddig azt tartotta, hogy a nőkkel szemben félszeg, bátortalan. Egyszerre kíváncsi lett, mind barátjára, mind barátnőjére. Tibor csak ezután vezette elő, hogy Jenci már a hétvégén bemutatná és lehozná a vízpartra barátnőjét...

Rövid szervezést követően, végül szombat helyett vasárnapban állapodtak meg, mert az időjárás előrejelzés akkora már javulást ígért. Gábor úgy tervezte, hogy majd együtt lemennek nagybátyja, Zoli bácsi Kis-Duna parti hétvégi házába. Jobb a szezonkezdést egy már bejáratott stégről beindítani, mint csak „úgy” bedobni a vakvilágba.

– Gabikám! Még „irhában” járnak a halak! – fejtette ki véleményét Zoli bácsi. Még legalább két hét kell, hogy a víz kellően felmelegedjen. Persze, ha nem bírtok a véretekkel... – és saját fiatalkorára gondolt. Lenne viszont egy kérés... Ha lementek, majd meglátjátok, hogy a stég körül, még januárban, – amikor jég volt – szépen le tudtam vágni a nádat. Hanem, van nekem egy másik helyem is, a csatornán.

Tudod, ott Némédi alatt, ahol sokszor voltál velem. Már két éve nem tudtam sem levágni, sem felégetni a nádat. Az elszáradt nád ráborul az új, feltörekvő hajtásokra, így azok nem tudnak rendesen kinőni. Ha úgy hagyjuk, még egy-két év és teljesen elsatnyul az egész. A nádat gondozni kellene! Fiatalkoromban az Alsónémédi „Közös Út” Tsz. minden télen learatta a nádat a csatornán. A nádból nádpallót, meg az építkezésekhez való nádfüggőnyt készítettek. Aztán megszűnt a Tsz. és lassan kihaltak a nádhoz értő szakemberek.

Manapság senki sem foglalkozik ezzel. Ha marad időtök és nincs nagy szél, édessétek le a nádat. Csak vigyázzatok, nehogy valami baj legyen! – adta meg az eligazítást Zoli bácsi, miközben fájós derekát a beszélgetés ideje alatt végig a meleg cserépkályhának támasztotta.

Gábor vasárnap reggel, már a Zoli bácsitól kapott telekkulcs birtokában, vidáman indult el kocsijával. Először felvette Tibit, aztán indultak tovább a megbeszélt találkahelyre Jenőékért. Egész úton azt találgatták, hogy vajon milyen lehet barátjuk szíve választottja. Tibi előadta, hogy Jencitől időközben megtudta, hogy barátjánőjével korábban együtt atletizáltak. Gábor megpróbálta elképzelni. Tehát egy atlétanő! Biztosan magas lehet, mint a Jenő és sudár terméty.

A megbeszélt helyre érve azonban meglepődve tapasztalták, hogy Jenő mellett egy vékony, alacsony hölgy áll, aki két kézzel csimpaszkodik barátjukba. Erre szüksége is lehetett, mivel Jenci válláig sem ért.

– Mini egér és Maxi kandúr! – nyerített fel a furcsa pár láttán Tibor.

– Jenőkém, bevásároltál? – kacarászott gúnyosan Gábor.

Megállapításaikat szerencsére az ifjú pár a motorzúgástól nem hallotta, mert különben itt véget is ért volna a tervezett kirándulás.

– Ancsa vagyok! – nyújtotta kezét a fiúknak a pöttöm hölgy. Kézfogása szokatlanul kemény és férfias volt. Hangja is az átlagosnál mélyebb.

Akkora, mint egy madár ülve! Állapították meg – egymás között – a cimborák. A szerelmespár a hátsó ülésen foglalt helyet. Gábor vezetett, mellette Tibor mélyen az anyósülésbe süppedt. Sapkájának ellenzőjét mélyen a szemébe húzta és meredten a tájat nézte. Még véletlenül sem mert Gáborra nézni, félt, hogy elröhögi magát. Gábor ugyanarra gondolt, mint Tibi, de ő jobban tudta fegyelmezni magát. Farizeus arcot vett fel és igyekezett csak az utat figyelni.

A partra érve beigazolódott Gábor félelme! A városban már csak gyengébben, de itt még erősen fújt a szél. A nap sütött ugyan, de a hideg és erős északnyugati szél lecsökkentette az ember hőérzetét. Rövid tanakodás után fenekezőre szereltek. Jenő nem hozott felszerelést, Ancsával összebújva melegítették egymást és a stég szélvédő falához húzódtak.

Másfélórás erőlködés után a horgászatot befejezettnek nyilvánították. Az erős szélben valósággal átfagytak, hiába reménykedtek abban, hogy egy korai telepítésből való, kósza pontycsapat megtalálja felcsalizott horgaikat.

Gábor javaslatára összepakoltak, autóba ültek és átmentek a Duna–Tisza-csatornára, Némédi alá, Zoli bácsi másik helyére. A szél itt kevésbé fújt, mert a csatorna délnyugati part-

ján végig kis domb húzódik. Ugyanis egykor, a csatorna kiásásakor ide termelték ki a földet és a sódert, melyen később tekintélyes fák nőttek, védve a horgászokat a nyári hőségtől és a tavaszi szelektől. Gabesz elmagyarázta a többieknek, hogy a szemben lévő, túlparti nádat miért kellene leégetni.

– Nem lesz ebből balhé? – kérdezte Jenő.

– Miért lenne?! – válaszolt Gábor. Csak a szemben lévő, kb. 30–40 méteres szakaszt égetjük le. A tűz néhány perc alatt végig fut a keskeny nádszegélyen. Utána egy széles horgászállás van, tovább már nem tud égni. A tűz sem a víz felé. sem pedig szembe nem tud terjedni, mert ott meg szántóföld van. Valakinek azonban át kellene menni a túloldalra, meggyújtani a nádat.

– Kocsival nem lehetne átmenni, mert a híd elég messze van? – kérdezte Tibi.

– Nem, mert valaki észreveheti és az kész lebukás. – érvelt Gábor, majd Jenőre nézett.

– Jenci, te úgyis futó voltál! Hamar át, meg visszaérsz, rád gondoltam – fordult barátjához.

Jenő már éppen neki készült a küldetésnek, amikor Ancsa visszafogta.

– Hagyd, majd én megyek át! – mondta határozottan. Azzal a vízhez lépett és vetkőzni kezdett. Sorban, egy kupacba rakta ruháit, levetette cipőjét. Csak egy bugyi és egy trikó maradt rajta.

– Megörültél?! – szólt rá Gábor, miközben a többiek döbbenten figyeltek.

– Tudod, hogy a víz csak hat-hét fokos lehet? – folytatta.

– Ne félt, te engem! Balatoni lány vagyok. – felelt vissza Ancsa. Jégveszte után már többször megmártóztam a Balatonban. – és először csak térdig, beállt a vízbe.

– Legalább te szólj neki! – bökte oldalba Jenőt Gábor, aki láthatóan nagyon zavarban volt, arca teljesen elvörösödött. Látszott rajta, hogy bár ő sem ért egyet Ancsával, de nem mer kedvesére rászólni.

Eközben Ancsa hosszú haját kontyba fogta és kétszer, háromszor megmártóztatta a jéghideg vízben. A társaság tagjai felszisszentek. Hát még, amikor úszni kezdett a túlsó part felé! A legnehezebb perceket Gábor élte át, aki három évig mentőtiszt volt. Egyszer, egy februári napon egy öngyilkos jelölthöz vonultak ki. Az illető az Erzsébet hídról ugrott a Dunába. A jéghideg vízben feltámadt benne az életösztön, úszni kezdett, nem merült el. A vízírendőrök a Szabadság hídnál fogták ki, ott adták át a mentősöknek. Kórházba szállították, de a szervezete annyira lehűlt, hogy másnapra meghalt. Hirtelen ez az eset jutott az eszébe. Ezt a felelőtlenséget! – gondolta. Ez a nő fel sem fogja, hogy életveszélyben van.

Közben a lány átért a túlsó partra. Egy adig a kezében tartott nejlonzacskóból gyufát halászott elő, majd a száraz nád tövét meggyújtotta. Megvárta, hogy a tűz elterjedjen, majd úszni kezdett visszafelé. Az innesdől parton lévőek lélegzet visszafojtva figyelték. A partra lépve Ancsa csak megrázta magát, mint a pulikutyá és sorban szedegette fel a ruháit. Gábor a kocsis üléséről egy pokrócot vett elő és tanácsolta neki, hogy jól szárítkozzon meg.

Közben, szemben a nádas 4–5 méteres lángokkal, dübörögve égett és ahogy Gábor

megjósolta, a széles horgász állásnál megállt és kialudt.

Eddig minden a terv szerint ment. De csak eddig, mert szintén a túlsó oldalon, tőlük vagy száz méterre, ketten horgásztak, és egy zöldkalapos egyénnek szemlátomást magyaráztak valamit, miközben feléjük mutogattak...

Gábor gyorsan felfogta, hogy mi történhet odaát, ezért Ancsának a lelkére kötötte, hogy a szárítkozást az autóban folytassa, a pokrócba burkolózzon be és egy darabig ne mutatkozzon a parton. Éppen jókor, mert már meg is érkezett a vadőr, aki amíg motorját villára állította, harsány „büntetés lesz, büntetés lesz!” kiáltásokkal közeledett feléjük. A csatorna ezen a szakaszon kb. húsz méter széles, részben a távolság, részben a szembe sűrű nap miatt a törvény képviselője csak akkor kezdte felismerni a fiúkat. Lecsavarta hát a hangerőt és megkérdezte:

– Ti vagytok azok, Gabikám? Majd választ sem várva folytatta: Miért kellett felgyújtani a nádat?

– Nem mi gyújtottuk fel! – válaszolta határozottan Gábor.

– Azok ott – és a távolban horgászók felé mutatott – azt állítják, hogy közületek valaki átúszott és meggyújtotta a nádat. – folytatta a vadőr.

– Micsoda?! Hogy átúsztunk? – kérdezett vissza Gábor és elnevette magát. Láthatod, hogy mind télikabátban vagyunk, ebben a zegernye időben. Nincs az a pénz, hogy belemenjünk ebbe a jéghideg vízbe! És úgy nézett át a hatóság emberére, hogy az elszégyellte magát.

A vadőr teljesen elbizonytalanodott. A fiúkat hosszú évek óta ismeri, korábban segítettek neki egy elcsavargott gyermek, máskor meg egy tolvaj felkutatásában. A tűz keletkezési pontja ráadásul nem is velük szemben, hanem attól egy horgászállással feljebb volt és ilyen rövid idő alatt meg nem is tudtak volna átöltözni, – magyarázta meg magának.

– Nem láttatok ezen a parton idegeneket? – tette fel a kérdést.

– Két srácot láttunk kismotorral fel-alá cirkálni, de nem figyeltük meg jobban őket – lódította Gábor.

A vadőr elgondolkodott, aztán így felelt: – Sejttem, kik lehettek, majd utánuk nézek! – köszönt és elpöfögött a falu felé.

– Hűűű, ez nagyon meleg volt! – állapította meg Tibi, aki szerény, csendes fiatalember volt és ilyen izgalmak nem-igen adódtak az életében.

Gábor egy ideig még feszülten állt, mint a magasugró, aki bár az ugrást már teljesítette, de éberben figyeli, hogy a még rezgő léc a helyén marad-e.

A hátralévő idő már eseménytelenül telt el. Halat nem fogtak. Elmaradtak az ilyenkor szokásos ugratások is. Elfogyasztották a magukkal hozott elemőzsiát, jólesett a meleg tea. Előkerült a pálkakás üveg is, melynek során bebizonyosodott, hogy Ancsa nemcsak a hideg, de a tüzes vizet is meglehetősen jól bírja.

Csak Gábor maradt ki az itókázásból. Úgy érezte, hogy mára már elég volt az izgalmakból. Hazafelé is ő vezetett és jól tudta, másodszor már nem biztos, hogy mellé szegődik a szerencse.

Szentjóby István

Áprily Lajos pisztrángjai

A József Attila-díjas költő, műfordító neve ismerősen csenghet az irodalomkedvelők emlékezetében. Versciklusai, aprólékos műfordításai, pedagógiai munkássága mellett azonban kevésbé ismert tény, hogy mindezek mellett szenvedélyes horgász is volt.

Horgásztörténelmi kutakodásaim során bukkantam néhány fényképre, amelyek Áprily Lajost horgászás közben ábrázolják, vagy gyermekeivel horgászfelszereléssel sétál. A Petőfi Irodalmi Múzeum archívumát lapozgattam éppen, amikor a költő „horgásznyomára” bukkantam. Egyértelművé vált számomra, hogy Áprily horgászörkségét fel kell fedeznem. Brassóban született 1887-ben, Jékely János Lajos néven szász polgári családban. Költői nevét, az Áprilyt, sportbajnok iskolatársától kölcsönözte, és csak 1918-tól írt ezen a néven. Gyermekkorának meghatározó helyszíne Brassó mellett a parajdi vidék, természetszeretete, majdani természetszemlélődése az erdélyi hegyek, patakok világának visszatükröződése. Sosem szakadt el igazán azoktól a meghatározó helyszínektől, legalábbis lélekben biztosan nem. 1905-ben iratkozott be a kolozsvári kollégiumba, az Egyetemi lapokban jelentek meg első versei. Emberek című versét az Erdélyi lapok közölte, ám korábbi tanárának negatív kritikája miatt hosszú ideig nem publikált. Nagyenyeden kezdett tanítani és családot is ott alapított (Zoltán, Endre, Márta). Elsősülött fia Jékely Zoltán, író, költő, műfordító volt, nem mellesleg szintén szenvedélyes horgász, akinek történetét a Magyar Horgász korábbi számában bontottam ki. 1926-ban a család Kolozsvárra költözött, hiszen a református kollégiumban kapott tanítói állást a családfő. Ebben az időben építettett kis nyaralót a Hója oldalában, a Szamos partján. Itteni horgászkirándulásairól maradt fent néhány fénykép, ahol bambuszbotokkal, tárolóorsókkal láthatóak. Az erdélyi, Szamos-menti évek után a család Budapestre költözik, innentől jelennek meg versciklusaiban a visszavágyódó hangulatok a hegyi patakokhoz, a pisztrángokhoz, akiket a „víz leopárdjainak” nevez. Egyértelműen az őshonos sebes pisztrángról (*Salmo trutta*) van szó írásaiban, de erre hamarosan visszatérünk. A következő, horgászati szempontból érdekes esemény 1943-ban következik, amikor Visegrád – Szentgyörgypusztára költöznék, a Duna közelébe. Az öreg folyó megjelenik későbbi verseiben, fiáról, Jékely Zoltánról és a közös horgászatról néhány fénykép is fennmaradt. No, de lássuk Áprily sorain keresztül meg az igazi horgászt!

A Fecskék, őzek, farkasok című kötetben számtalan ponton találkozhatunk a horgászattal, például a Viperák című részben:

„Riu Mare... Riu Mare... Ez az olaszos nevű havasi folyó hívogatott azon a nyáron. A Retyezát folyója. Eddig csak hegyi patakokban horgásztam, de vajon milyen örömeket tartogathat számomra az alpesi vizek távoli rokona? Fiúcsapattal mentünk. Tanártársam – szenvedélyes horgász, mint magam – nem is a Riu Mareért, hanem a hatalmas hegység tengerszeméiért lelkesedett. A tavak nagyobb pisztrángjaiért.”

„Azután kimentem a fiammal horgászni. Az esőtől még vizes volt a fű, párák a levegő. Én a partot jártam, ő mögöttem játszott a kiömlések töcsáiban és szigetein. Apró rákot fogott, csikbogarát és hátonúszót.”

„Horgászszenvélyemtől elvakulva talán nem vettem észre, hogy a folyópart kövein viperára léptem, s megmart volna? Már azon gondolkoztam, hogy visszatérek a kantinba, s kiégetem a sebet – de optimizmusom egyszerre felülkerekedett s legyőzte képzelődésemet. Mert képzelődésnek bizonyult: a rémület-okozta lelki feszültség játékának. Ág sebezhetett meg, nem viperafog.”

A csapat épségben visszaérkezett a tengerszemek magasságából. Barátom zsákmányt is hozott: szép szívárványhasú pisztrángokat. Hozzám a szép nevű Riu Mare, a Retyezát „nagy folyója”, mostoha volt: táskám üres maradt.

Halat nem vittem haza, de hazavittem egy veszedelmes viperakaland s egy szerencsés megmenekülés emlékét.”

A Halak című részben egyértelműen vall a pisztrángászat iránti szenvedélyéről, illetve Walton Izsáknak a Tökéletes horgász című munkájában való jártassága is egyértelmű:

„Kristálytisza volt a patakok vize a faluban. A gátak alatt is meghúzódott a vizek leopárdja, a pisztráng. Akik akkoriban a faluban nevelkedtünk, egytől egyig szerelmesei lettünk a „pisztrángászatnak”, s akik még élünk, ma is honvágygal gondolunk vissza horgászkirándulá-

sainkra. Nem, nemcsak a zsákmány csábított, a tátozó, piros pettyes, hideg bőrű gyönyörűség. Hívogattak az égerfás patakok, a páfrányos partok, a köveken billegő vízirigók, a szívárványos vízesések, a szurdokokban dübörgő zuhogók: a pisztráng birodalma.”

„Nőnem kellett, hogy áttérhessek a pisztrángfogás törvényesebb formájára, a horgászatra. De megtanultam. Isaac Walton könyvében is gyönyörködtem később, aki Shakespeare kortársa volt, s költőien szép munkában tanította természetkedvelő társait a pisztránghorgászatra. Ő már a különböző színű műlegyek tudósa volt.”

Áprily Lajos és Jékely Zoltán a Szamos-parton (1930. június)

Áprily Lajos horgász a Szamosban a gát alatt (1928)

„Sorsom a Duna mellé vetett. De nem lettem dunai horgász, mert pisztránghorgász voltam. Patakvölgyek vándora. Azok a régi vándorlások nekem is adtak annyi örömet, mint a versben és prózában lelkesedő Isaac Waltonnak, „A tökéletes horgász” írójának, az ő vándorlásai.

Elégikus hangulatú versben olvastam egyszer, hogy egy nagynevű skótnak, aki pisztránghorgász is volt, öregkora miatt meggyengült a látása. Nem is az olvasás elmaradó élvezete bántotta, hanem az, hogy nem látja többé élesen a vízen lebegő műleget, s le kell mondania a pisztránghorgászatról. S akkor az öreg skótot elfogta a vénség kikerülhetetlen mélabúja.

Egyik fiam egy nap ezzel jött haza dunai horgászkirándulásából: Hoztam valamit apámnak. Rejtélyes mosolya meglepetést takart. S kivett a horgásztarisznyából – egy pisztrángot. Az Ipoly vagy a Garam tavaszi vizei hozhatták le a visegrádi határig. Kezembe fogtam a „pettyegettet” szépséget – nem láttam ilyet évek óta –, s nem szégyenlem bevallani: a számhoz szorítottam a sima, hideg testét.”

A Sikló-kigyók című részben sem maradunk horgász utalás nélkül:

„De horgász fiaim és horgász unokáim is jól ismerik a siklókat, a Duna halászó kigyóit. Legtöbbször a víz alatt portyáznak s a parti vízben ejtenek prédát a meg-megvillanó kis küszök közül. Máskor a parton húzódnak meg mozdulatlanul, mintha ágak volnának, s onnan támadnak a parthoz közel élő apró halakra. Ha elkapták, kihozzák a gyepre, s ott fogyasztják el.”

A Halászsas című részben a sas és a ponty küzdelmét írja meg, amiből a ponty kerül ki győztesen és a sas megfullad.

Áprily Lajos és Jékely Márta átkelnek a Szamoson (1930 körül)

Az Utószó című részben pedig unokáinak mesél erdélyi költözéséről, kalandjairól:

„– S így lett Tatóka városi fiú? – kérdezte a nagyobbik.

– Csak félig. A gyár ott volt „a város peremén”, lakást is a közelében béreltünk a Nádas-patak mellett. Itt nem volt pisztráng, de annál több volt a rák, s én horgászfiúból rákászfiú lettem.”

Az Áprily Lajos összes költeményei című gyűjteményben is szép számmal találunk utalásokat kedvenc halára, a pisztrágra.

A Márta című versében:

„Most felsikolt és csillogó szemén
örömtűz lobban, két parányi kis láng:
halász-zsinegről, friss tajték közül
riadt lábához penderül a pisztráng.”

A Bibliásan címűben:

„A pisztráng megvillant a habban,
hullt lepke küzdött a habon.
A pisztráng megvillant a habban
és nem maradt utána nyom.”

Ének a Küküllőhöz:

„Hányszor elcsalt gondba merült anyámtól
sok sűgöd s lengéd csodaszép lakója:
pettyezett pisztráng, halaid remekje,
víz leopárdja.”

Lidi fogadósne:

„Vadászok betértek
esti lesre várva.
Urak odajártak
pisztráng-vacsorára.”

Rapsonné erdejében:

„Ott tanyáznak mély göbékben,
ahol zuhogó van,
s nappal is felpenderülnek
a tajtékozókban.
Éjjel elől meg legényem
s fáklyával világít,
ott a pisztráng felvetődik,
mert a fénye ámit.
Én mindig mellette járok
evvel a szigonnyal,
s mihelyt a hal egyet szökik,
megdöföm azonnal.
A maiért messze jártam:
módúvai végen.
Felség, fogyaszd jóízűen
éjjeli ebédem...”

A Kötetben meg nem jelent művek címmel találjuk a következő érdekességet, mégpedig A bíboros című drámai játékának szövegében, ahol a legyezőhorgászatról, Isaac Waltonról, a légykötésről, a pisztrángszatráról esik szó a szereplők közötti párbeszédben.

„B. ANDRÁS

már műlegyet köt a zsinegre. No, evvel a vizet mindjárt kipróbálom.

MIKÓ MIKLÓS

kíváncsian nézi a műlegyet. Mi az ott a végin? Olyat sose láttam. Gelesztával én is próbálgattam, mikor kicsi fiú voltam.

B. ANDRÁS

Légy ez, Miklós, csakhogy csinált légy, a bátyám hozta Skóciából.

MIKÓ MIKLÓS

csodálkozva. Csinált légy? *Jobban megnézi.* És erre rászökik a pisztráng?

B. ANDRÁS

Nyáron rá s tavasszal. De én azt gondolom, ilyen csuda őszben az idő csudáját a pisztráng is érzi. Nézd, micsoda kékség! *Felmutat.* Csak a vadlibaraj húz vonalat rajta.

MIKÓ MIKLÓS

felneéz. Magasan repülnek... Kettő is kell hozzá?

B. ANDRÁS

Kettőt is kötök fel: feketét és tarkát. Lássuk, melyik tetszik.

MIKÓ MIKLÓS

Van másféle szín is?

B. ANDRÁS

Hozott bátyám mást is, vereset és barnát, rozsdaszínűt, sárgát.

MIKÓ MIKLÓS

S azt miből csinálják?

B. ANDRÁS

Van, akit fekete gyapjúból, fekete gácsér tollaiból, fogolyamadéréből. Kakas tolla sem rossz.

MIKÓ MIKLÓS

S ezt mióta tudják?

B. ANDRÁS

Úgy hallotta bátyám, scotus pisztrángtudós száz évvel ezelőtt már könyvet írt róla.”

Végezetül hadd idézzem Nemes Nagy Ágnes (Az élők mértana – Áprily és a természet), aki a magyar irodalom egyik legnagyobb természetköltőjének nevezte Áprilyt, nem feledve kedvenc halát, a pisztrángot.

„Senki sem vonta kétségbe soha, hogy Áprily Lajos – akinek százéves születésnapját üljük – a magyar irodalom egyik legnagyobb természetköltője. Ha ugyan nem „a” természetköltője; hiszen kezdettől fogva világos volt olvasói és bírálói-méltatói előtt, hogy az ő viszonya a természethez különleges, kivételesen szoros, hogy erdő-mező, állat-növény, erdélyi havas és visegrádi Duna nemcsak állandó témája, vissza-visszatérő tárgya költészetének, hanem szinte fordítva: a természet tárgyai változnak át az ő költészetévé, valamely metamorfózis által fészket rakva szavaiban.”

És a végső konklúziót, hogy Áprily mindig is visszavágyott Erdélybe, a havasokhoz, a hegyi patakokhoz és a pisztrángokhoz, Nemes Nagy Ágnes is meghozza:

„A haza, a hazai föld érzékelése minden ízét-porcikáját, szinte minden pillanatát át- meg átvjárta. S éppen tájírójában nyilvánul ez különösen, (mert önkéntelenül) neki a felhők minduntalan havasokká csúcsosodnak, kisebb hegyekről magasabb hegyekre lát, Szentgyörgypusztá-Visegrád tájáról megjegyzi: „Jó itt nekünk, az áruló-soron”, megjelenik nála Erdély, mint egyidejű látvány, mint gyermeki emlék, mint állandó honvágy, szorongás, lelkifurdalás, mint fárönkből kinövő, bozontos fenyves-rengeteg, mint Hang és Láthatatlan Írás. Kedvenc hala, a pisztráng ad módot neki egy balladára? allegóriára? tárgyleírásra? – amely szerint a nagy folyóba lesodort pisztrángok ezer akadályon át visszaúsznak eredeti élőhelyükre.

*S mire kipirkad fenn a hajnal
s vörös fény gyűl a fenyvesen,
az érhez zúgón, szírtén által
megérkezőnk győzelmesen.”*

Szittnyai Zalán

Ondro borjúbéllal fogja a halat

Ludo Zelenka (1917–1977)

Barátaim, gondolom, igazat adtok nekem, hogy a hal minden ennivaló közül a legnehezebben ehető, de megfogni is igencsak bajos. Mennyi hős figyeléssel és nappal, miként rozsdásodik a horga bent a vízben, mert csak ritkán örvendeztet meg fénylő halpikkely. Mi, valójában jobb emberek, tudjuk, hogy rendes horgászok nem születnek akárhol a cseresznyefán. Bizonyisten, sok víz elfolyik előttünk, míg a saját kárunkra megtanuljuk, miként kell venni a dolgokat, tehát hogyan szükséges horgászni...

Folyóink és patakjaink vizében valamikor csak úgy hemzsegett a hal. Annyi volt belőlük akár a pelyva a csűrben. Akinek nem volt módja ötven esztendővel korábban horgászatra járni, annak manapság fogalma sincs, mennyivel szegényesebbek manapság a vizek. Valamikor a halak bőre sebes volt, vagy le is szakadt, a vízben lévő túlzott nyomástól. Sőt, ne ismerjenek engem, lehet, fejüket is hitetlenkedve csóválják, de én egyszer, még Mindenszentek napja előtt lehetett, fogtam egy csukát, aminek az oldala benyomódott, íme Mišo, az úszói keresztbe görbültek. Aztán tudják-e mitől?!... Attól, hogy állandóan nyomkodott a halak között. Bizony, nem locsogok, a mi folyónkban sokkal több volt a hal, mint a víz.

Emlékszem olyan időkre is, amikor a Garamban olyan ritka volt a hal, mint a fehér holló. Igazi horgásznak kellett annak lennie, akinek néhány márnácskát, paducocskát, kárászt, vagy domit, azaz domolykót sikerült zsákmányolnia. Csukáról akkortájt még csak nem is hallottunk. Dunai galócát sem láthattunk. Akkortájt ilyen szomorú idők voltak, mindjárt az első világháborút követően. Kiéhezve, átfagyva tértünk vissza Galiciából, a Pó mellől és mindenfelől. Nehéz manapság a fiataloknak hallaniuk a nyomorúságról és az éhezéssel. Anyáink és feleségeink a péktől kőtenyűkben hordták a kukoricalisztből sült kenyeret. Ebből is alig jutott a fogunk alá. Nem volt sem hús, sem tej, vaj, sajt. A császár és király katonái számára régen elreklviráltak minden jószágot. Bizony, nem egy családban úgy vacsoráztak, hogy végignézték egyik a másikon, jó étvágyat kívántak és – jól is laktak vele.

A megnyomorodott emberek néhány napra rakhattak némi ennivalót a bendőjükbe, amikor a fosztogatások megkezdődtek. Az éhség, ha nem akartak éhen vészni, rákényszerítette őket az erőszakos rablásokra, elvenni azt, ami csak a kezük ügyébe került. A gazdag emberek, a spekulánsok, az uzsorások és effélék raktáraiból. Kár, hogy ez az időszak kizárólag néhány napig tartott. Azután még rosszabb idők jöttek.

Fizetések nem voltak. Amikor már mi, a jobb férfiak nem tudtuk tétlenül nézni, ahogy saját porontyaink éheznek az asztalnál, az erdőbe járogattunk makkért, málnáért, szederért. Akkor volt jobb dolgunk, amikor már nőttek a gombák. Itt és ott, a korhadt fatörzsből „kivarázsoltuk” a flintát és azt lestük, mit lehetne lőni a lábasba, vagy a sütőbe. De akkor tájt az erdők is szegényesnek bizonyultak.

De mégiscsak megéltünk valahogy!

A családot a jóságos Garam eltette. Abból a kevés halból is ami maradt, mindennap fogtam annyit, hogy szerény ennivalónak elegendő legyen. És az, barátaim jól tudjátok, nekünk sokat jelentett. A folyó mély részei, melyekben a halak szívesen tartózkodtak, most kongtak az ürességtől. A gránátok még az ikrákat is kipusztították. Az ismerőseim csak a fejüket csóválták, hogy én nemcsak látom a halakat, de meg is fogom és meg is eszem őket.

Barátaim, most már elárulhatom nektek, miként cselekedtem.

Egy ízben annál a csatornánál voltam, ahol a városi vágóhídról friss vér folyt ki, észrevettem, hogy a halak valami furcsa bojt körül forognak. Nem hagyott nyugton. Kíváncsi természetem a vízhez vonzott és kezemmel tapogatom, mi az, ami körül a halak annyira gyülekeznek...

És tudjátok mi volt az?... Nem találjátok ki még a végítélet napjáig sem. A csatornából egy darab bél lógott ki. A halak azután kapkodtak. Őrült módjára, nagy csapatban forogtak körülötte. A kíváncsiság újfent a vágóhídra vonzott. Elvettem onnan ez darab disznóbelet és behajítottam a vízbe. A halak semmi érdeklődést nem mutattak iránta. Néhány nap alatt mindenféle állati belet kipróbáltam. És a halak – mintha nem is látnák.

Akkor kezdett megvilágosodni nekem, hogy a bél, amit szerencsémre eltettem, más, mint a többi. Megmutatom a vágóhídon a segédnek, de az állatorvosnak is. Kérdezem, mi van rajta olyan érdekes. De közülük senki sem fejtette meg a rejtélyt, miért éppen ez vonzza a halakat. Néhány barátom előtt a csatorna mellett behajítottam a vízbe mindenféle

összefűzött belet, köztük azt is, ami a halaknak annyira ízlett... Megint ugyanaz, mint korábban. A többi bélre ügyet sem vetettek, de ettől az egytől megvadultak. Míg nem a vágóhídi dolgozó, öreg, gyakorlott hentes jobban meg nem nézte, magasra fel is emelte és azt mondta:

– Ondro, barátom, már tudom, már tudom, amit tudok... Egy kis ideig a szeme előtt még forgatta a kezében és biztos tudása birtokában kijelentette: – Ez borjúbél, amelyiknek anyja eltörte a lábát és nemrég le kellett vágnunk. A borjú nemsokára elpusztult.

Odaadtam neki egy csomag cigarettát. – Köszönöm neked Karol, köszönöm!

Segítettél nekem megismerni a halak étvágyának titkát.

Azután már csak ilyen belet kellett szereznem. Aki keres – talál. Szerencsém volt. Hamarosan sikerrel jártam. A családom számára most jött el az aranykor. Elegendő volt deréig behuppanni a Garamba, belenyomni egy darab szétszalazott borjúbélet a vízbe, egy keveset megáztatni a hullámokban – és egyszerre megtörtént a csoda!

A Garam forrásától, azaz a Vörös-sziklától a Fekete-tengerig, ahol útját a Dunával együtt fejezi be teljes felindulás vett erőt a halakon. Lélekszakadva hajszolták magukat hozzám. A folyó amúgy békés felszíne habzani kezdett, forrt, ahogy a víz a fazékban.

Mi mindent kellett megtennem, hogy a vízben talpon maradhassak. A vízi szörnyek egyenesen engem vettek célba. Pofájukkal szemtelenül lökdöstek. Amint a belet óvatosságból a víz felszíne fölé emeltem, úgy ugráltak utána akár a kutyák a kolbászáért. Szerencsémre, hozzám csak a szép, nagy példányok jutottak el. A kisebb, félős halak elmenekültek, vagy a nagyok lenyelték amazokat.

Bizony, jól ment sorom! Válogattam belőlük, mint málnából a tányéron. A legpompásabb darabokat az asszonytól kapott fakalapáccsal derekasan fejbe kőlintottam. Életem értelmé amúgy a kiváló alkalmatossággal a disznóknak törte össze a főtt krumplit. A halak még nyögni sem tudtak, de máris hassal voltak felfelé. A sekély vízben Marika, a feleségem, no meg a gyetvai népek várták őket. Volt bizony mit tenniük, mire mindet sikerült a partra felhajigálniuk.

Mišo, erősíts meg, hogy a háború után közvetlenül te is, a családod is minden nap halat evett, amit ily módon zsákmányoltam...

Lehet, hogy éppen az én módszeremnek köszönhetően a mi Garamunk hamar benépesült hallal. Eme borjúbél darabok után minden valamire való hal hozzánk költözött, egészen a tengertől, a városunkig. Még ha rendszeren meg is ritkítottam őket, hiába, hiszen egy fecske nem csinál nyarat. A házunk akkortájt éktelen halszagtól bűzlött. Az asszony titokban el is adta a legszebb példányokat az ismerősöknek, persze jó pénzért. Anyósom a halat más élelmiszere cserélte el. A szegényebbek megkapták egy jó szóért cserébe. És képzeljétek el barátaim, mostanáig soha senkinek nem árultam el a titkomat... Ha valaki nem hiszi, kérdezze meg a megboldogult Furdik urat...

Fordította: Papanek László

2026.09.07-11.

XIV. RSD CARP CUP

PONTY- ÉS AMURFOGÓ VERSENY

RÁCKEVEI DUNA-ÁG, MAKÁDI EZÜSTPART

5.500.000FT ÉRTÉKŰ ÖSSZDÍJAZÁS

JELENTKEZÉS

CARPEXPRESS.HU

TEL: 0670-394-5148

EMAIL: RSDCARPCUP@GMAIL.COM

trakker

Carp Sounder

MIKBAITS

SENCORD

HiCARP

Az Északi-övcsatorna és mögötte a Dömsödi Tógazdaság halastava 2026 márciusában (Fotó: Deme Sándor)